SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 15. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 25, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 25-го СІЧНЯ 1995 р. Ч. 15. РІК CII.

Пам'ятаймо про Україну!

ВЕРХОВНА РАДА КРИМУ СТВОРЮЄ ПРОБЛЕМИ

Київ (УНІАР). — Минулого тижня Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила нові „революційні" рішення: постановила, до остаточного розмежування державної власности між Кримом та Україною вважати все майно на території півострова державною власністю Республіки Крим. Як сказано у постанові, основою для цього є конституція Автономної Республіки Крим та інші законодавчі акти.

Врахували кримські депутати і те, що правонаступники майна загальносоюзних громадських організацій колишнього СССР законодавчо ще не визначені. А найпереконливішим аргументом, який звучав з уст кримських депутатів, стала видумана теза про намір України залишити Крим без власности. Отож Верховна Рада Криму зупинила дію двох постанов Кабінету Міністрів України про розмежування власности між Україною і Автономною Республікою Крим.

Другою постановою Верховна Рада Криму зупинила дію наказу Фонду Державного Майна України про створення на півострові регіонального відділу і призначення його керівника. Обидва документи ухвалені, не зважаючи на заклик міністра економіки Криму Володимира Шишкіна утриматися від подібних кроків. Адже зараз формується міждержавна комісія, покликана цивілізованим шляхом розв'язати існуючі між Кримом та Україною майнові суперечності.

На думку депутата Володимира Шевсова, ухвалення цих документів матиме для автономії вкрай негативні наслідки: Крим залишиться без власного бюджету і без власного закону про оподаткування.

Лідер депутатської фракції комуністів українського парляменту Петро Симоненко вважає, що у всьому винен колишній Президент України Леонід Кравчук, який оголосив себе гарантом конституції але нічого не зробив. Тому „це антиконституційне рішення кримського парляменту є просто ще одним порушенням конституції України".

Зростають неполадки на атомових станціях

Київ (Р. Р.). — Тут 18-го січня агентство УНІАН повідомило, що в турбінному відділі першого бльоку Чорнобильської АЕС почала свистіти пара в одному з турбопроводів.

Для усунення пошкодження довелося зменшити навантаження турбогенератора ч. 1. Потужність бльоку залишалася незмінною завдяки збільшенню навантаження на турбогенератор ч. 2.

День раніше був випадок і на Запорізькій АЕС. Там автоматичний аварійний захист зупинив другий бльок Запорізької Атомної Електростанції, який працював на повну потужність. Всі чотири головні циркуляційні труби, які забезпечують відведення тепла від реактора, зупинилися через помилкові дії працівників цеху теплової автоматики і вимірювань. Енергобльок привели до стану готовности тільки наступного дня. Подібний випадок стався 15-го січня на Хмельницькій АЕС.

Заступник міністра енергетики та електрифікації України Олексій Шербестов сказав, що Міністерство Енергетики є збанкрутоване. Споживачі заборгували за електроенергію понад 20 трильйонів карбованців. Міністерство заборгувало своїм постачальникам 32 трильйони карбованців. Через брак грошей енергетики не мають змоги придбати паливо для електростанцій. Усі річкові електростанції працюють в умовах, коли паливо подається просто з потягів та автомашин. Найменша затримка з доставкою палива може створити небезпечні ситуації. Усі станції завантажені лише на третину своєї потужности.

У КИЄВІ ВІДЗНАЧЕНО СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Київ (Р. Р.). — Тут у неділю, 22-го січня, на Софіївському майдані відбулося врочисте віче, присвячене 77-ій річниці незалежности України і 78-ій її соборности. Центральна Рада проголосила Четвертий Універсал на цій самій площі 22-го січня 1918 року. В цьому документі було проголошено, що волею народу на українській землі утворилася незалежна держава — Українська Народна Республіка.

Того ж року, 1-го грудня, у Фастові відбулася зустріч делегацій Української Народньої Республіки (УНР) та Західньо-Української Народньої Республіки (ЗУНР). Обидві урядові делегації були уповноважені своїм народом домовитися про з'єднання двох республік в єдину державу. Факт злуки був підписаний і 22-го січня 1919 року на Софіївському майдані відбулися врочистості з цього приводу. Відкрив свято проголошення акту соборности актор Микола Садовський, а відомий капельмайстер Павло Корсуновський зачитав той вікопомний документ про створення неподільної української держави.

Відзначаючи, 77-ту і 78-му річниці цих важливих подій, на Софіївському майдані виступили з промовами лідери політичних партій демократичного спрямування, генерали, міністер юстиції Василь Онопенко, голова КУН Слава Стецько, голова Товариства „Просвіта" Павло Мовчан, Микола Плав'юк та багато інших видатних політичних і громадських діячів. Виступили також представники братства дагестанців в Україні та представники братства азербайджанців в Україні.

Всі промовці привітали народ України з великим святом, закликали дати відсіч спробам відновити імперію і висловили свою підтримку волелюбному чеченському народові. Площа маяла державними прапорами. Віче відкрилося національним гимном і завершилося співом „Гей у лузі червона калина...". Не зважаючи на сильний мороз і вітер, людей було багато і врочистості закінчилися аж о год. 5-ій.

Голова УРП Михайло Горинь, голова НРУ В'ячеслав Чорновіл, народний депутат України Іван Заєць вважають, що цю дату треба відзначити на державному рівні й добитися, щоб її було визнано державним святом.

На віче були запрошені Президент Леонід Кучма і голова Верховної Ради України Олександер Мороз, однак від державних установ в ньому взяли участь лише віцепрем'єр-міністер з питань гуманітарної політики Іван Курас та міністер юстиції Василь Онопенко. Активно була представлена Спілка Офіцерів України.

Крим готується до виборів

Симферопіль (УНІАР). — Тут 18-го січня, на вечірньому пленарному засіданні сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим депутати ухвалили закон про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських та районних у містах рад. Ухвалено також рішення, що вибори у Криму відбудуться 22-го квітня цього року.

Закон передбачає, що депутатів і голів рад усіх рівнів у виборах в одномандатних виборах округах обирають всенародно. Якщо вибори не відбулися, голів обирають самі депутати. Доповнення до закону про вибори передбачає врахування законних інтересів депортованих із Криму народів у1941-44 роках — кримських татар, вірменів, болгар, греків, німців та інших. Закон діятиме тільки на одне скликання.

Для забезпечення ґарантованого представництва депортованих народів у місцях, де їх число недостатнє для формування виборчих округ, додатково створюються 15 одномандатних округ у Симферополі, Алушті, Теодосії, Євпаторії, Ялті, Старому Криму, Саках, а також у районах — Симферопільському, Білогірському, Кіровському, Сакському, Нижньогірському, Червоногвардійському, Джанкойському, Бахчисарайському. В адміністративно-територіяльних одиницях, де мешкають депортовані у достатній кількості для обрання одного, або більше депутатів, місцеві ради створюватимуть відповідне число одномандатних виборчих округ для громадян, які були депортовані, та їх нащадків.

Газета „Кримскіє Ведомості" повідомила, що 4-го лютого в Симферополі відбудеться перший слов'янський конгрес Криму, який готується з ініціятиви проросійських організацій автономії, таких як „Русская партія", „Русская община", севастопольська організація „Союз процвєтанія в єдінстве", політичні і громадські організації Криму, які виступають за єдину слов'янську державу до складу якої увійдуть Україна, Росія і Білорусь.

Голова Міської Ради Севастополя Віктор Семйонов повідомив, що відвідав Москву на запрошення посадника російської столиці Юрія Лужкова і Патріярха Московського Алексея. Під час відвідин Семйонов домовився про фінансування Росією тих статтей бюджету Севастополя, що пов'язані з обслуговуванням моряків Чорноморської фльоти та їх родин.

Наш частий гість — Іван Карабиць

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса).— На стрінках нашого щоденника не раз писали ми про композитора Івана Карабиця; вистачить згадати, що він—автор Ювілейної кантати до 100-річчя УНСоюзу, виконаний на відзначенні 100-річчя УНС в Карнеґі Голл. Нав'язуючи контакти з міжнародним мистецьким світом, які допомагають виходові української музики на світову арену, працюючи над розвитком мистецької співпраці України з діяспорою, а також з причин виконання його творів, І. Карабиць часто приїжджає до ЗСА і за доброю традицією вітає до канцелярії УНС та до “Свободи”.

— Мій останній приїзд до Америки був пов'язаний насамперед із прем'єрою мого нового твору під назвою “Music from Waterside”,— розповідає наш гість.— Його я присвятив моїм друзям Марії та Орестові Слупчинським, які гостинно приймали багатьох українських музиків у своєму помешканні, перетворивши його у своєрідний малий мистецький клюб. Постановку твору талановито здійснив у Ляс Веґас Вірко Балей.

Як завжди, я активно працював над ідеєю дальшого поширення і становлення у світі міжнародного фестивалю “Київ-Музик-Фест”. Приємно, що фестиваль попри усі складнощі, які тепер існують в Україні, набирає щораз більшої сили, якости і належного міжнародного рівня. Успіх цієї справи складається не тільки із зусиль окремих осіб, але із симпатій і допомоги широкого кола приятелів “Фесту”, яких дуже багато серед української громади в ЗСА.

—Прихильникам цього фестивалю, мабуть, було б цікаво дізнатися про підсумки його останнього проведення.

— Останній “Київ-Музик-Фест” показав, що нарешті українська музика широко проникає у світ. У цьому переконує високий представницький рівень фестивалю—Америка, Канада, Аргентина, Японія, Англія, Німеччина, Китай, Південна Корея...

— Нам відомо, що після церемонії, влаштованої Українським Інститутом Америки з нагоди надання відомому філантропові Джорджеві Соросові звання Людини Року відбулася Ваша бесіда із Дж. Соросом. Він схвалив підтримку створеного ним в Україні Фондом “Відродження” фестивалю “Київ-Музик-Фест” і стверджив потребу дальшої співдружности у цьому напрямку, бо “ця справа заслуговує уваги”.

І. Карабиць в редакції “Свободи”

(Закінчення на стор. 6)

Уряд Сербії заборонив опозиційну газету

Београд, Сербія. — Уряд сербського президента Слободана Мілошевіча, переслідуючи незалежну думку в країні, довів до закриття „Борби", головної газети опозиції. Цей щоденник був центральною трибуною, з якої постійно висловлювалися звинувачення на адресу сербського президента, що все відвертіше вдається до політичних авантур і деспотизму, щоб втриматися при владі.

Протестуючи проти цього урядового рішення, 111 журналістів залишили свої попередні місця праці і заснували нову газету „Наша Борба", однак жодне її число дотепер не дійшло до читачів, бо уряд чинить перешкоди у постачанні редакції папером.

В заяві опозиційних журналістів, оприлюдненій у неділю, 22-го січня, пояснення офіційних чинників щодо паперу називається „цинічним" і підкреслюється, що головною причиною утисків вільного слова є особиста диктатура С. Мілошевіча. Не вистачило паперу саме для тієї газети, яка не погоджується з теперішньою політикою сербської урядової верхівки.

В заяві також повідомляється, що незалежні газетярі, працівники друкарні і газетних кіосків дістають погрози від анонімних осіб, які готові застосувати репресії, якщо „Наша Борба" все ж почне виходити.

Парлямент України схвалив будову терміналу

Київ. — У четвер, 19-го січня, згідно з повідомленням пресового аґентства Ройтер, Верховна Рада України 208 голосами проти 85 схвалила дозвіл на будівництво Одеського нафтового терміналу, щоб таким способом зменшити енергетичну залежність України від Росії. Цим закінчено довгий етап боротьби, за необхідний Україні термінал.

Проєкт будови згаданого нафтового терміналу було затримане в 1994 році, як місцева влада Одеси не погодилась на будову цього терміналу, мотивуючи своє рішення тим, що це спричинить знищення та забруднення довкілля. Така небезпека перестала існувати після того, як англійська фірма, провіривши всі факти, позвітувала, що термінал зовсім не буде шкодити довкіллю.

Нафтовий термінал буде віддалений 40 км. на схід від Одеси та коштуватиме 3.4 біл. дол. Україна активно шукає за фондами на спорудження цього терміналу, котрий буде спроможний принимати 40 міл. тонн нафти кожного року через доставу нафтоналивних кораблів з Близького Сходу або трубами через Туреччину до Чорного моря.

У Філядельфії відбудеться Передолімпійське Спортове Джемборі

Філядельфія (М. Б-й). — В днях від 27-го до 29-го травня 1995 року з ініціятиви і за старанням Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії на посілості УСО "Тризуб" в Горшамі, Па., відбудеться Передолімпійське Спортове Джемборі.

Передолімпійське Спортове Джемборі включатиме такі роди спорту: футбол, відбиванка, плавання, теніс і гольф.

В джемборі правдоподібно візьме участь одна, або більше дружин з України.

Весь дохід з цієї спортової імпрези є призначений на допомогу олімпійській репрезентації України в літній Олімпіяді в Атланті, Джа., в 1996 році.

В АМЕРИЦІ

НЕВІДОМІ ЗЛОДІЯКИ найновішим ними створеним нікому незнаним способом вломилися у мережу комп'ютерних систем. Для всіх тих, які тепер у щоденному торговельному, банковому чи урядовому спілкуваннях послуговуються комп'ютерами це непередбачена небезпека, зокрема для понад 20 міл. фірмових чи особистих комп'ютерів, які є включені у глибальну комп'ютерну мережу Інтернет.Згідно з твердженням офіційних чинників Федерального агентства комп'ютерної безпеки, коли цьому не запобігти, то ці вломники можуть копіювати, нищити, викрадати та представляти себе дійсними членами згаданої комп'ютерної мережі.

ГОСТРЕ РОЗХОДЖЕННЯ поглядів заіснувало серед офіційних чинників американської амбасади в Сараєві з уваги на зміну політики Уряду президента Билла Клінтонастосовно прямих переговорів з боснійськими сербами, не зважаючи на те, що вони відкинули міжнародний плян замирення. Американський амбасадор до Боснії Віктор Яцковіч, який завжди виступав проти прямих контактів з сербами аж поки вони не приймуть пропонованого міжнародного пляну, раптово був покликаний до Вашінґтону. Американський представник до боснійських переговорів замирення Чарлс Томас почав уводити нову політику ЗСА в життя, поїхавши в неділю, 22-го січня, до твердині боснійських сербів Пале на зустріч з їхнім керівником Радованом Караджічом.

ДЕН РОСТЕНКОВСКІ, демократ з Чикаго, який у виборах минулого листопада втратив своє 36- річне місце у Палаті Репрезентантів, хоче судову розправу хабарництва проти нього перенести з Вашінґтону до Чикаго.Минулого тижня його адвокати звернулися з тією справою до федерального судді Норми Голловей-Джансон , мотивуючи це прохання великими незручностями для їхніх чикаґських свідків.Д.Ростенковского, колишнього голову Комісії засобів і способів у Палаті Репрезентантів, минулого року оскаржено у хабарництві, чому він заперечує.

СЕНАРОР КРИСТОФЕР ДАДД, новий голова Крайового демократичного комітету, минулої п'ятниці приобіцяв гостру реакцію на будь-які закиди чи атакування демократів республіканською більшістю.Не втрачаючи часу, вже у неділю,22-го січня,він виступив на програмі „ Зустріч з пресою" телевізійної мережі Ен-Бі-Сі та відразу накинувся на спікера Палати Репрезентантів Нюта Ґінґріча з різноманітними закидами.

У БОСНІЇ ЗНОВУ ЙДУТЬ БОЇ

Сараєво, Боснія і Герцеговина. — В минулі четвер, п'ятницю, суботу і неділю на північному заході Боснії, в районі Бігача, відбувалися жорстокі гарматні бої.Спостерігачі з ООН зафіксували за ці дні до двох тисяч вибухів стрільн.Військові дії першими почали хорватські серби, їх підтримали опозиційні мусульманські формації, що воюють зі сараєвським урядом і сприяють боснійським сербам.

Таким чином, настав кінець замиренню, досягнутому з допомогою колишнього президента ЗСА Джиммі Картера. Воно набуло чинности 1-го січня 1995 року і мало потривати чотири місяці.

Щоправда, міжнародні дипломати від першого ж дня передбачали теперішній неуспіх мирних домовлень, оскільки серби навіть на збиралися виконати своєї обіцянки і розблокувати дорогу, яка з'єднує Сараєво з тими центральними районами Боснії, які перебувають під контролею урядових військ, а боснойські мусулмани у відповідь відмовилися відійти від стратегічної гори Іґман поблизу Сараєва.

Підприємці об'єднуються

Київ (УНІАР). — Тут 18-го січня заявили про необхідність об'єднання кілька організацій: Укра-їнський Союз Промисловців і Підприємців, Всеукраїнське Об'єднання Підприємців, Союз Незалежних Підприємців, Українська Національна Асамблея Підприємців, Асоціяція Фармерів та інші громадські організації, які представляють інтереси товаровиробників.

Під час зустрічі керівників цих організацій обговорено питання об'єднання з метою координації зусиль, спрямованих на поглиблення економічних реформ в Україні та виведення економіки з кризи.

Український Союз Промисловців і Підприємців запропонував на розгляд Президента і Кабінету Міністрів України проєкт документів, які передбачають видобування власної нафти без включення державних грошей. Як повідомив народний депутат України Василь Євтухов, випрацювано новий механізм видобутку нафти з великої глибини, який дозволяє відмовитися від спорудження житлової інфраструктури навколо свердловини та забезпечить Україні 30 міл. тонн власної нафти щорічно. В той час, як сьогодні в Україні за рік видобувається лише близько 4.5 міл. тонн.

Того ж дня Президент Л. Кучма підписав указ про єдину державну політику щодо розвитку нафтогазового комплексу України, удосконалення управління галуззю та підвищення ефективности її праці. Державний комітет нафто-газової промисловости очолив Євген Довженко.

У СВІТІ

У МИНУЛУ неділю продовжувалися жорстокі бої між російськими військами і чеченськими захисниками Грозного, столиці республіки. Водночас росіяни градом гарматних стрільн і ракет посипали найближчі до Грозного чеченські села, намагаючись перешкодити чеченцям перетворити ті села в точки збройного опору.Хоч представники російського уряду офіційно запевнили, нібито Грозний вже цілком перебуває в їхніх руках, насправді чеченці все ще не відступили від своєї столиці. В розмові з кореспондентом агентства Ассошіейтед Пресс 25-річний чеченський боєць Агмед Папієв сказав:„Росіянам не вдається почувати себе у Грозному в безпеці, бо наші хлопці виростають мов з-під землі і дошкульно б'ють у спину".

ГОНҐКОНҐЗЬКІ газети, покликуючись на добре поінформовані джерела в Пекіні, повідомили, що 90-річний лідер китайських реформ Денґ Шіяопінґ перебуває у стані коми і, очевидно, жити йому залишилося щонайбільше два місяці. Газета „Стандард" підкреслює, що вище керівництво Китаю прийняло рішення не залишати столиці під час китайських новорічних свят, тобто від 31-го січня до 2-го лютого.Військове командування дістало відповідну вказівку бути „в стані повної готовости". Газета „Савт Чайна Морнінґ Пост" стверджує, що серед китайського керівництва ходить документ, який вважається політичним заповітом Денґа. В ньому нібито підкреслюється необхідність „підтримувати абсолютну владу центрального уряду" і висловлюється невдоволення з приводу того, що в країні збільшується різниця у доходах між бідними і багатими.

УРЯД ПАКІСТАНУ спеціяльним рішенням закрив усі табори для вишколу бойовиків, створених в останні роки на території країни радикальними мусульманськими групами. Приймаючи це рішення, кабінет міністрів під головуванням прем'єра Беназір Бгутто обговорив питання щодо діяльности в Пакістані закордонних релігійних організацій і їхнього зв'язку з іншими державами. Відтепер приватні духовні навчальні заклади не мають права діставати субсидії з-за кордону. На цей крок Ісламабад був змушений піти з огляду на небезпечне загострення взаємин між суннітською і шиїтською громадами країни.І та, й інша мають власні озброєні формації. Щороку від рук бойовиків у Пакістані гине декілька сотень людей.

ЗА ОСТАННІ чотири дні альжирські ісламісти здійснили ряд нових терористичних акцій, у висліді яких загинуло декілька десятків осіб, в тому числі двоє членів парляменту.У кінці минулого тижня в Римі відбулася зустріч представників альжирських опозиційних партій.. Підсумковий документ зустрічі містить заклик до альжирської влади в мирний спосіб розв'язати внутрішній конфлікт країни, яка вже три роки живе в умовах безперервного терору релігійних екстремістів. Опозиціонери вимагають легалізувати тепер заборонений Ісламський фронт порятунку і звільнити з тюрми його лідерів. Однак Фронт національного визволення, який керував Альжиром протягом 30 років, і Фронт соціялістичних сил все ж не засудили терористичних методів боротьби.

ЧИСЛО ЖЕРТВ руйнівного землетрусу 17-го січня на південному заході Японії дійшло майже до 5,000. В інформації головного поліційного бюра зазначено, що дотепер вдалося знайти тіла 4,914 осіб, однак ще 202 особи рахуються у списку тих, що пропали безвісти.25,533 японці дістали тілесні ушкодження. Несприятлива погода неподівано ускладнила рятувальні роботи, і все ж навіть через 100 годин після землетрусу вдалося витягнути з-під руїн чотирьох живих людей, в тому числі 79-річного чоловіка.

СВОБОДА **SVOBODA**
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Росія, Чечня і ЗСА

Від часу розпаду СССР в 1991 році вже і так традиційна проросійська політика Америки особливо яскраво проявилася за президентури Билла Клінтона. Правда, настало деяке прохолодження тієї американсько-російської „любови", бо політика Уряду Билла Клінтона була аж надто сліпа й безкритична та мала характеристичні риси всього урядування теперішнього американського Президента: переборщування, нестійкість і зиґзакуватість. Б. Клінтон пішов назустріч імперіялістичним апетитам Росії так далеко, що у зустрічі з президентом Росії Борісом Єльцином хотів погодитися на поділ Европи на „сфери впливів": Західня Европа — сфера впливів Америки, Східня — Росії.

Коли міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко у своїй промові на Генеральній асамблеї Об'єднаних Націй заявив, що Україна такого поділу не визнає, президент Клінтон був дуже невдоволений. Але запросив був уже з державною візитою Президента Леоніда Кучму, привітав його 21-им гарматним пострілом, бенкетом і підписанням низки документів, не здаючи собі справи, що признання Росії всього Сходу Европи, як її „сфери спливів" — це яскрава внутрішня суперечність.

Коли несподівано виринула проблема Чечні, Билл Клінтон, довідавшися, що Чечня є частиною Російської Федерації, поспішив заявити, що це внутрішня справа Росії. Коли ж Европейський Союз заявив, що це справа міжнародна, а німецький канцлер Гельмут Коль назвав поведінку Росії ганьбою, президент Клінтон зацукався. Його журналісти запитали, чи внутрішня справа Росії означає, що вільно вбивати жінок і дітей, Клінтон подзвонив Єльцинові, що справу Чечні треба полагодити мирно. В „Ню Йорк Таймсі" з 19-го січня ц.р. подано, що в Женеві відбулася зустріч державного секретаря Воррена Кристофера і російського міністра закордонних справ Андрея Козирєва, але до якоїсь злагоди не дійшло. Коли Кристофер говорив про Чечню, то Козирєв не вдавався в дискусії, бо, очевидно, ані він, ані сам Єльцин вже не панують над ситуацією, де вирішальний голос мають російські генерали, маючи підтримку від реакційних неділимців російського парламенту. Зате Козирєв висував інші претенсії, як, наприклад, щоб Америка підтримала заходи Росії стати повноправним членом НАТО, що тепер, на тлі історії із Чечнею, має ще менші шанси. А. Козирєв має ще одну претенсію до Уряду Клінтона: щоб той протидіяв сподіваній акції республіканської більшости в Конґресі, скоротити фінансову допомогу Росії, яка на списку клієнтів Америки стоїть на третьому місці — після Ізраїля і Єгипту.

Для Клінтона історія із Чечнею дуже неприємна, хоч проголосив був її „внутрішньою справою" Росії. Безоглядна поведінка російського летунства і всіх інших родів збройної сили, висланих туди, не може подобатися Президентові, без уваги на його проросійське становище.

Найбільша прикрість, що за президентури Клінтона міжнародний престиж Америки впав і вона практично не має можливости активно впливати на будь-які поважні міжнародні конфлікти і проблеми, а генеральний секретаріят Об'єднаних Націй давно перестав бути інструментом миру, особливо у справі Чечні, коли Росія є постійним членом Ради безпеки ОН.

Великі проблеми вимагають для їх конструктивної розв'язки великих людей. Де вони тепер є?

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

ЩОБ ВІДБИТИСЯ ВІД ДНА

II

А на ділі це не так. Один нуль чи два, чи три — далі тільки нулі. І вихід треба було їм шукати у якнайбільшому зрості активности і їхніх партій, і їх самих. Але про те тихо, а „переговори", „злиття", „консолідації", навіть якщо дехто з них говорив про це серйозно, розійшлися.

Отже, єдиною перспективною силою українського політикуму є і залишиться Президент і наростаюча при ньому вже не група, а суспільна верства. Всі знаки „на небі і землі" вказують, що ця верства має непогані тенденції зростати. Навіть найсильніша політична формація, Народний Рух України, заслабий для того, щоб будувати довкруги себе, як центральної сили, нову політичну констеляцію. Президент Леонід Кучма показав себе, що він силою такою є, він не наробив багато помилок, тримається твердо своїх принципів, з якими не ховається, а навпаки наголошує їх публічно і не дає себе звести фальшивими, нібито надійними маневрами. Коли, наприклад, уже злощасний на нашому політичному овиді голова парляменту Олександер Мороз запропонував йому, нібито як компроміс, а насправді як зашморг на шию, ухвалення парляментом повновластей Президентові, замість закону про владу в державі і місцеві виконавчі органи, то Президент таки з місця відхилив той типовий, на жаль, „морозівський трюк". Правда, після зірвання О. Морозом спільного рішення з 15-го грудня про спільну Президента та його адміністрації з Президією Верховної Ради комісію, яка мала до тижня підготовити законопроєкт ухвали про державну владу, вже важко було трактувати його пропозиції з довірям.

В такій ситуації, яка є тепер в Україні, та ще й з правдоподібною небезпекою її погіршення, не залишається національним демократичним силам нічого іншого, як беззастережно згуртуватися довкруги Президента. Така вимога завжди стояла перед нацією у війні, або у важкому, подібному до війни становищі. Така ситуація є нині в Україні і вихід з неї тільки один, той, що був завжди у державах у такому становищі — концентрація всіх національних сил. І це не є ані тимчасова комбінація, ані маневр, це є невідкладна необхідність. Усякі рожеві надії різних доморослих політиків, що після невдачі Президента Кучми вони переберуть владу, є хворобливими фантазіями, які не оперті ані на українських, ані на світових реаліях, а ще найменше на тих силах, якими розпоряджають і на які можуть рахувати ті горе політики. І це мусять собі усвідомити всі наші політичні діячі і лідери, цього мусить вимагати від них рішуче українська публічна опінія. Ніхто, більша чи менша партія, видніший чи менш видний політичний лідер не може ухилитися від тієї доленосної потреби. Ні добре слово, ні тим більше найменша допомога не може бути подана тому, хто відхилиться від того фундаментального обов'язку.

Кілька тижнів тому в часі довшого перебування в Україні автор цих рядків мав нагоду говорити з численними керівними і меншими керівниками попередньої адміністрації Президента Леоніда Кравчука. Всі вони в унісон стверджували, що вони безробітні. Як це так у часі, коли вони повинні найважче і найґрунтовніше працювати, вони ходять із заложеними руками? Ми не будемо повторювати вже сказаного про політичні формації та їхнє керівництво, але мусимо сказати про інших. Літераторам належиться признання в обороні української мови. Але цього замало. Українська мова оживе в Україні, на вулицях і в хатах, в школах та установах, якщо у ній появляться щедеври поезії, прози, драми. Це життя мови, що дає їй цвітіння і силу. Літератори безробітні, а де ж їхні твори? А їх так багато і не бракує серед них талантів, та ще й яких! Немає видавців? Дайте добрий твір — видавці знайдуться, які шукають за чимсь добрим. Політичні і громадські діячі безробітні? А де і коли вони виступали перед людською масою публічно, обговорювали актуальні життєві питання, яких аж ніяк не бракує? Кооператори „деклямують" про велику ролю кооперації, а де ж ті кооперативи, що вони заложили і ведуть?

Виходить, що „жнива великі, тільки женців мало"!

Тож час мобілізувати їх і збивати в одну силу. Бо тільки таким чином зуміємо відбитися від дна. А власне тепер настала пора, що це можна осягнути. Тільки не перешкоджаймо тим, що це роблять!

Микола Світуха

ДОПОМОГА В РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛУ УКРАЇНИ

I

Якщо врахувати маштаб намічених завдань у рамках Канадсько-Українського Партнерства (КУП), — а це зорганізувати і перевести 160 практичних проєктів допомоги в Україні в чотирьох важливих секторах протягом всього десяти місяців, а крім того ще й спровадити 40 спеціялістів з України до Канади для вивчення канадського досвіду, то вже самі цифри говорять про конечність інтенсивної праці при наявності непохитного оптимізму. Точніше кажучи, темп програми КУП передбачає необхідність започаткувати в Україні кожного другого дня цього року один новий проєкт і то всі лише на добровільній основі.

В попередній нашій статті про КУП була мова про недавні зустрічі в Україні з керівниками багатьох державних установ і наукових інституцій, про деякі вже здійснені проєкти допомоги Україні, а зокрема про реальні потреби в різних ділянках секторів державного управління і освіти. На основі першого кварталу нашої роботи, сьогодні спрямуємо увагу читачів на поступ у виконанні програми КУП в секторі аґропромисловости. В цьому секторі програму здійснюється при активній співдії з Сільськогосподарським інститутом Канади і Канадською федерацією сільського господарства на основі детального домовлення між обома організаціями і централею КУК.

Пріоритетними завданнями в цьому секторі, крім загального підвищення якости сільськогосподарської продукції, слід уважати перерібку і зберігання харчових продуктів, уведення нових спеціялізаційних програм навчання в наукових інститутах і навчальних установах України, допомогу у розв'язанні проблем, пов'язаних зі створенням незалежних фармерських підприємств, з приватизацією і реформами аґропромислового комплексу, засвоєння поширених на Заході модерних технологій і засад управління підприємствами.

Як вже відомо, для кожного проєкту треба домовлення з відповідною організацією чи установою в Україні, а з другої сторони, треба знайти в Канаді фахівців, які були б готові працювати без винагороди в умовах, які не раз далеко не віддзеркалюють стандартів Канади. Зрозуміло, що здійснення кожного проєкту вимагає посвяти, ефективної координації і оптимізму. Бюро КУП у Києві, в якому працює один спеціяліст в кожному секторі, служить зв'язковим пунктом для канадських фахівців в Україні і наглядає над здійсненням двосторонніх домовлень з партнерськими установами в Україні.

Комісія вибору аґропроєктів, яка складається з фахівців різних ділянок аґропромислового сектора Канади, при співучасті автора цієї статті з позиції керівника програми КУП, визначила три пріоритетні географічні округи в Україні: західня (Львівська і Тернопільська області), центральна (Київська і Черкаська області) і східня (Харківська і Запорізька області). З-поміж кількох десятків конкретних пропозицій, розглянених у першому кварталі, комісія вже прийняла 14 проєктів для здійснення в Україні від січня 1995 року і продовжує переговори про 16 інших проєктів. Затверджено також пляни перевишколу в Канаді шістьох фахівців з України і обговорено передумови запрошення вісьмох інших намічених кандидатів. Ще інші пропозиції будуть розглянені після доповнення потрібних інформацій.

Завдання, які виконуватимуть канадські спеціялісти, можна умовно поділити на дві категорії. Перша, це передання їхнього знання і досвіду кадрам в різних освітніх установах України. Для прикладу, в системі Управління Освіти Міністерства сільського господарства України в Києві тепер працює наш спеціяліст з комп'ютеризації, який опрацьовує навчальну програму, що має бути використовувана в майже сорока сільськогосподарських інститутах системи Управління Освіти. Таких канадських фахівців потрібно більше, щоб можна було демонструвати застосування комп'ютерних програм в аґропромисловому секторі і здійснювати короткі вишкільні програми в різних інститутах обласних центрів України.

Іншим прикладом у цій категорії служитиме проєкт технічних програм вишколу кадрів у Кам'янець-Подільському Інституті, який займає передове місце в сфері ветеринарних наук, аґрономії та економіки аґропромисловости. В цьому інституті три важливі лябораторії, понад 3,000 гектарів землі, 4,500 студентів. Маштаби потреб Інституту широкі, зокрема у сферах управління фармами, економіки перерібки продукції і методики розвитку закордонної торгівлі. Канадських добровольців з відповідним досвідом у тих сферах запрошується до співпраці.

Подібні потреби є на факультеті аґрикультури Харківського Державного університету, який плекає традицію високого наукового рівня вже 175 років. Тут вишколюється понад 2,500 студентів, при чому кілька десятків студентів з інших країн світу, переважно з Африки.

(Закінчення буде)

о. Петро Ґаладза

РОЛЯ ЦЕРКВИ У ЗБЕРЕЖЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

Доповідь виголошена 11-го грудня 1994 року на науковій конференції для відзначення Української Родини в ЗСА

III

Подібна система зустрічей є т. зв. „Фемилі енкавнтер", в якому діти теж є включені в таку вікендну програму, щоб разом з батьками віднайти чар родинного життя.

Дуже активними у програмі „Меридж енкавнтер" тут, в Америці, виявилися відомі чикаґські діячі Леся і Мирон Куропасі, які разом з подружжям Броварів (теж з Чикаґо) минулого літа понесли цю програму в Україну.

Однак треба з жалем зазначити, що такі почини, незважаючи на те, що вони цілком апробовані церковними властями, часто зустрічаються з апатією чи настороженістю зі сторони церковних чи парафіяльних провідників, бо, на жаль, в нас ще далі, зокрема в Україні, панує підсвідоме поганське переконання, що певні моменти життя треба відмежувати від релігійної діяльности, бо вони, мовляв, занадто світські чи „брудні".

Суто обрядовий і адміністративний підхід до християнства проявляється, коли ми обмежуємо підготову до подружжя до списання передшлюбного протоколу, до дискусій про орендування церковної залі на весілля та до проби з весільним почотом напередодні вінчання. Сьогодні пересічна пара більше готується до купна авта ніж до подружжя. (Я тут розрізняю, очевидно, між весіллям і подружжям, бо до весілля готуються, але весілля — це один день, а подружжя — це життя). У модерних суспільствах, де люди більш освічені та де все таки різні елементи християнського світогляду невідомі, є свого роду поганством чи маґією вінчати молодят без відповідної духовної і життєвої підготови.

Церква теж має нагоду переконати молодих батьків про справжнє джерело щастя, і тим скріплювати родину при підготові до хрещення. До самого кінця першого тисячоліття Східня Церква ніколи не хрестила людей, навіть дітей, без кількатижневої підготови.

Очевидно, не один з нас слушно заявить, що дехто з наших парафіяльних священиків не надається на перепровадження таких зустрічей-наук з молодими батьками чи з іншими членами родин. Коли б, однак, Церква дійсно поважно ставилася до цієї справи, вона б знайшла і вишколила відповідних мирян, щоб провадили чи то передшлюбними зустрічами, чи підготовою до хрещення. Церква — це ввесь Божий люд, і іґнорування великих дарів наших мирян — це залишки старого клерикалізму і хворобливе бажання нас, священиків, непокірно контролювати всі аспекти парафіяльного життя.

У своєму завіщанні Патріярх Йосиф Сліпий написав ось такі слова: „Збережіть, а де її розхитано, оновіть в українському народі справжню християнську родину, як невгасаюче вогнище життя і здоров'я Церкви і народу". Це поняття „вогнища життя" таке актуальне в нашій добі культури смерти і вбиваючої нудьги. (Цю нудьгу стараємося прикривати різними сенсаційними штучками технології чи промисловости. Різниця між діяспорою і Україною та, що ми на Заході вже маємо ті штучки, коли на Україні вони покищо прагнуть якнайбільше їх нагромадити, щоб дігнати нас у нашій внутрішній нужденності). Церква, яка вродила нас в сферу повноти внутрішнього життя, береже вогонь життя, часом краще, часом гірше, з часів свого народження з вогненних язиків при зісланні Духа життя, і тому вона така важлива у справі збереження родини.

У святому Письмі читаємо, що „Вірою Ной повчений об'явленням небесним збудував богобоязно ковчег, щоб врятувати родину свою" (Послання до євреїв, 11: 7). Церква виконає свою ролю як берегиня української родини, коли вона, згідно з образом, який походить ще з часів ранньої Церкви, буде подібним ковчегом, в якому світитиме і грітиме вогонь, що дає нам пізнати взнеслу візію про родину. Церква тоді буде і сильною твердинею для тих, що відважно і в творчий спосіб бажають втілити цю візію в наше сучасне українське життя.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Руслан Леоненко

Жіноче начало життя постає з української пісні

Між Новим роком та Різдвом у Києві працювала вже відома в Україні Мистецька група „Яра", яку очолює режисер Вірляна Ткач. Їх новий українсько-американський театральний проєкт, що робить спробу зазирнути в архаїчні джерела людини за допомогою української пісні, називається „Водоспад-відблиски". Сенсаційний присмак цій неголосній акції принесла участь співачки Ніни Матвієнко, яка була разом з Вірляною Ткач ініціятором такої постановки та стала музичним керівником проєкту.

Результат своєї праці „Яра" показала 8-го січня у мистецькому центрі „Дах" у Києві для дуже обмеженого кола глядачів. Проби продовжаться в Ню Йорку, де долучаться ще дві американські акторки. Затим на виставу чекає два тижні показів в експериментальному театрі Ню Йорку „Ля Мама" (від 27-го січня до 12-го лютого). В Україну нова продукція „Яри" повернеться на весні для участи у „Березолі" — традиційному міжнародному фестивалі експериментального театру у Києві, що його влаштовує режисер Сергій Проскурня, давній приятель групи „Яра".

В Україну Вірляна Ткач кілька разів приїздила здійснювати багатомовні театральні проєкти. Українська мова впліталасяв широкий контекст інших театральних традицій, проходила випробування устами американських акторів, і це завжди давало своєрідні і цікаві зразки театральної продукції. Поліфонія поезії, багатомірність ритмів, музичних та візуальних образів творили ориґінальні дійства, в яких поєднувалися сюжети із життя акторів, архівно-документальні історії, високі зразки української поезії.

Не відійшла від такої схеми В. Ткач і цього разу. Зазирнути в пам'ять людини та віднайти у ній зрозумілі і спільні для всіх згадки допомагає у виставі не лише давня українська пісня. На рівні з нею використовується довідкова інформація з атласів про епоху палеоліту, прозірки із зображенням старовинних речей з праісторичних часів, сюжет, в якому американські дівчата із дійсними іменами учасників вистави розглядають найстаріші речі, які є в їх помешканнях... У цьому світі людина дивиться у дзеркало і раптом відчуває свою архаїчність, незнане до того своє прадавнє коріння.

Аналізуючи свій досвід участи у такому складному дійстві, яке поєднало не тільки різнорідні, але й багатомовні стихії, американські актори Керен-Анжела Бишоп та Сесілія Арана зазначали, що порозумітися з іншими акторами у виставі було досить легко, оскільки самим лише співом можна передати найскладніші і найсерйозніші почуття. Також легко спільно з іншими відчувати біль або сум. Головна проблема спілкування полягала у різній природі гумору акторів з різних країн; адже жарт, який може бути основою, припустімо, цілої сцени, майже неможливо перекласти з однієї мови на іншу.

Після вистави глядачі залишилися на дискусію. На ній професор Гарвардського університету Григорій Грабович висловив дуже точні зауваження щодо вистави:

„Ця фраґментарна постановка дивним чином відкриває для нас українську архаїчність. Свідомо або несвідомо, звертаючись до праісторичних моментів, Вірляна Ткач відчула, що найбільш універсальне українське — пісня, ритуал, жіночість. Особливо хочу зазначити важливість жіночого начала у виставі. Якщо поняття фемінізму має якесь глибше значення, окрім сучасно-полемічного, то воно полягає у принципі життєвости людства. І це дуже правдиво звучало у цій виставі".

Говорячи про поєднання у виставі різномовних стихій, проф. Грабович додав: „Не маю сумніву, що дія звучить органічно навіть для тих, хто володіє лише англійською або українською мовою".

(Закінчення на стор. 5)

Микола Манько

Повернення полонянок

Розв'язали вітри свій сніп,
Розкидають по полю солому,
А по голій гострій стерні
Україна іде додому.

Босі ноги на голій стерні
Залишають і біль, і втому.
Через поле, через пісні
Україна іде додому.

Синє небо лягає до ніг
Світу древньому, вітру новому,
Крізь світи і вітри навісні
Україна іде додому.

Буде вечір, і буде ніч,
Зорі падатимуть додолу.
І присняться комусь уві сні,
Як по зоряній по стерні
Україна іде додому.

(Цей вірш прислав до редакції один з її читачів. Вірш був надрукований в київському журналі „Дніпро", ч. 3 за 1980 рік).

Світлана Кузьменко

Держава

До ясної мети, із ясними очима, —
Це вони найдорожче приносили в дар:
Скільки їх — молодих, запальних, одержимих —
Мужньо склало життя на ідеї вівтар.

Вони знали — „Держава будується нині".
Через нині в майбутнє розвівається мла:
Щоб настало світліш поколінням за ними;
Щоб вовіки віки їх ідея жила.

У НЕДІЛЮ, 22-ГО СІЧНЯ, о год. 5:30 по полудні в родинному домі в Гаянніс Порті, Масс.,померла Роз Фіцджералд Кеннеді, маючи 104 роки. Мати дев'ятеро дітей, колишнього президента Джана Кеннеді, двох американських сенаторів і дружина одного з найбагатших громадян, політика і амбасадора, вона з гідністю впродовж 80 років переносила тріюмфи і трагедії цієї знатної родини. Останній з її синів сенатор Едвард Кеннеді повідомив про смерть своєї матері.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Шановні члени Українського Народного Союзу!

Нижче друкуємо список дивідендових чеків виданих Українським Народним Союзом з датою 31-го травня 1994 року. Вони не могли бути доручені членам, тому що ми не мали їх точних адрес.

Тому просимо членів, яким ці чеки належаться, чим скоріше зголосити свої адреси для висилки чеків і подавши заразом число Відділу УНС та число грамоти писати на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07303

Головна Канцелярія У.Н.С.

Закінчення

Branch	Certificate No.	Name
399	072465	C. Boris
399	072466	R. Boris
399	082172	M. Bilyk
399	092103	M. Mychalushko
399	108485	B. Kowal
399	108486	E. Lenczyckyj
399	108489	O. Soltysik
399	140420	C. Sobol
399	146870	O. Oryhon
399	189367	M. Melnyk
399	982173	A. Bilyk
399	985680	M. Kuzyk
409	059908	S. Chomin
409	064504	J. Mucha
409	071537	J. Beckage
409	073138	C. Croft
409	079473	L. Russin
409	081083	J. Ceccoli
409	081084	A. Ceccoli
409	084671	C. Russin
409	088830	C. Carrera
409	097918	M. Carrera
409	141416	P. Russin
409	167439	E. Hinz
409	179109	N. Russin
409	188443	P. Russin
413	022006	M. Swynczak
414	040425	R. Shinn
414	043016	A. Trojan
414	044504	S. Linynsky
414	047543	C. Potkay
414	053214	W. Szulha
414	061339	M. Moulthrop
414	064085	W. Kravitz
414	067640	B. Horbachuk
414	068784	A. Horbachuk
414	083645	I. Szynkar
414	094762	E. Dickman
414	096068	J. Dickman
414	096581	D. Tyshovnytsky
414	101619	A. Googins
414	127510	J. Mascia
414	166799	P. Slusarenko
414	171359	I. Lawrowycz
420	036192	R. Kordonowy
420	036200	M. Obackir
420	040430	A. Martian
420	040432	J. Wiley
420	040436	B. Prokop
420	040437	Y. Olinger
420	040438	S. Prokop
420	040439	R. Prokop
420	040440	A. Hope
420	042086	M. Hope
420	072058	P. Chruszch
420	080919	A. Evoniuk
422	080532	K. Pelensky
422	157588	W. Banach
422	983068	A. Zajac
423	053901	S. Pidbucka
423	073334	O. Mudry
423	075651	S. Pidbucky
423	077981	T. Pilecky
423	082740	M. Kokorudz
423	098690	O. Turula
423	098691	P. Turula
423	098897	A. Zawadowycz
423	099282	H. Kowal
423	099292	A. Sus
423	099432	J. Kowal
423	099433	I. Kowal
423	099682	P. Daszko
423	103140	D. Brodsky
423	104543	R. Diakon
423	105070	E. Uchyn
423	105149	M. Opel
423	107758	S. Petrow
423	108460	W. Chreptowska
423	110569	M. Opel
423	114348	Z. Cymbalisty
423	114743	A. Popadiuk
423	116957	W. Mosiak
423	127562	L. Mycyk
423	132274	B. Burtniak
423	133270	A. Rubczak
423	151031	P. Ostapchuk Dr.
423	151841	G. Skrebetz
423	177397	M. Kowal
423	184910	C. Starbeck
423	949572	R. Zawadowycz
425	036997	K. Hulchiy
425	038782	R. Gonas
425	038796	J. Gonas Jr.
425	039472	M. Avigliano
425	039473	N. Bonder
425	057807	D. McKay
425	057808	P. Turula
425	059185	O. Horodyskyj
425	059858	N. Bonder
425	063556	K. Hulchij
425	069134	S. Pope
425	069135	G. Koszewski
425	069136	N. Hulchiy
425	092620	T. Pope
425	092621	K. Pope
425	110773	L. Dobriansky
425	111468	M. Avigliano
425	120522	V. Markus
425	122521	K. Hulchiy
425	134244	M. Ripeckyj MD
425	134245	M. Ripeckyj
425	136079	B. McKay
425	138104	E. Luter
425	138151	A. Luter
425	169621	I. Pelenyczka
425	147291	D. Markus
430	091607	X. Hewka
430	150340	A. Hanusiak
430	184911	A. Wontorsky
435	061584	S. Phillips
435	064379	L. Klemm
435	064380	R. Klemm
435	066734	H. Haungs
435	069077	O. Lehach
435	069543	M. Malechyn
435	070265	E. Harrell
435	074213	G. Novak Jr.
435	076569	W. Yaworowsky
435	078462	M. Pytlowany
435	084107	L. Harrell
435	122590	W. Bodnar
435	124513	M. Metrinko
435	140538	M. Kurlak
435	153679	T. Rakfal
435	157197	K. Koval
435	178011	S. Bodnar
435	178426	M. Malechyn
435	181498	M. Bodnar
437	053054	I. Jarema
437	093066	W. Chwesik
438	098933	H. Uhler
450	098126	L. Rybak
450	098659	A. Rybak
450	175029	O. Wolowyna
450	183076	A. Stynda
452	041875	M. Buck
452	068057	D. Solan
452	101184	R. Lechman
452	143482	M. Buck
455	064958	K. Baron
455	069572	N. Karpa
455	985887	O. Balynskyj
457	090063	Z. Onyshkewych
457	091669	I. Cisyk
457	091838	A. Renfroe
457	100212	M. Owcharuk
457	119538	M. Kruk
457	163463	I. Malanchuk
457	177804	M. Rudensky
459	041293	S. Yakowenko
459	080574	A. Pylypyshyn
459	099050	O. Stuj
459	173278	L. Dankiewicz
459	173279	W. Dankiewicz
459	989309	C. Budnyk
476	097720	Y. Tokarchuk
479	095169	A. Kuzla
479	117097	L. Studenyj
479	154094	I. Kozoriz
479	189498	M. Dzindziura
479	189499	E. Hrechka
479	189500	J. Hrechka
479	189952	D. Harris
479	189953	C. Harris
481	079650	P. Szerbiak
481	095475	O. Konecky
481	129642	A. Ingram
481	129643	A. Sands
481	149896	N. Kepple

(Закінчення на стор. 4)

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

зложили

VII-94

200. 00 дол. — Н. Н.;
100.00 дол. — д-р Олександер Стрільбицький;
50.00 дол. — Любомир Гуменюк;
25.00 дол. — Стефанія Лукомська;
20.00 дол. — Петро Бойчук.

VIII-94

1,000.00 дол. — Н. Н., Плейнфілд, Н. Дж.;
75.00 дол. — Борис і Евгенія Фессак, Андрій Фесак і Евдокія Мартинів — у пам'ять бл. п. Іванни Цісик-Сочко.

IX-94

880.00 дол. — д-р Тетяна Доберчак — на видання словника;
190.00 дол. — Укр. Патр. Т-во — Відділ: Баффало, Н. Й. — зі збірки 1994 р.;
100.00 дол. — д-р Олександер Стрільбицький;
50.00 дол. — д-р Юрій Ісаїв.

листа ч. 022 — збірка в Гантері, Н. Й. — збірщик Ольга Кобзяр,
зложили:

по 50.00 дол. — Андрій і Катерина Бук, Дмитро Круль;
30.00 дол. — о. д-р В. Фіґоль;
по 25.00 дол. — Теофіль і Іванка Кулик, Стефа Пурій, Тетяна Бутович, Софія Андрушків, Катерина Ковшевич, П. Макаревич, Ольга Кобзяр;
по 20.00 дол. — Пет і Вол. Грицик, Ірина Качмарська, Богдан Боднар, Степан Льорх, Дарія Бойдуник, М. і Я. Вижницькі;
по 10.00 дол. — Любомир Лампіка, М. В. Уздейчук, М. Н. Шевчук, Петро Саґаль, Н.В. Грицин, Люба Козак, Евгенія Плескачевська, Дарія Яримович;
5.00 дол. — З. Чехович.

X-94

по 100.00 дол. — Олена Кульчицька, Зенон і д-р Тетяна Цісик, Таня Меліш, д-р Андрій Турчин — у пам'ять колеґи бл. п. д-ра Олега Кудрика;
50.00 дол. — Іван і Дарія Скіра;
25.00 дол. — Соня Конрад;
20.00 дол. — Ольга Бохна;
по 15.00 дол. — Роман Мельник, Варвара Швед.

Листа ч. 023 — Збірка в Гантері, Н. Й. — збірщик Маркіян Титла

зложили:

по 50.00 дол. — Евген і Богданна Титла, С. Грицевич;
по 25.00 дол. — Маркіян і Наталка Титла, Ярослав і Люба Федин, Б. Титла, І. Макаревич, Богдан і Ольга Михайлів, Богдан і Оксана Кузишин, Любомир і Ляриса Зєлик, Л. і М. Ринасевич;
по 20.00 дол. — Юрій і Наталка Струтинські, Володимир і Богданна Слиж, Богдан і Анна Саврас, Б. Котис, Юрій Ференцевич, Богдан і Ірена Чайковські, Софія Геврик, Ярослав і Анна Лешко;
15.00 дол. — С. Іванчук;
10.00 дол. — В. Левицький.

XI-94

2,280.00 дол. — зі спадку бл. п. Катерини Венгринович;
1,000.00 дол. — Василь Леканка;
250.00 дол. — д-р Олександер Стрільбицький — у пам'ять бл. п. родичів і брата;
по 100.00 дол. — Зенон Куровицький, Еміліян Басюк, В. Івануса, Марія Каплиста, Теодосія Брикович;
60.00 дол. — Люба Туркевич;
по 50.00 дол. — В. Татчин, Люба Мрилоцька, Стефан Романко, Ізидор Лукомський, Орест Колтунюк, Марта Рудик, Теодозій і Віра Сендзік, Ольга Дубик, Нестор Когут, Петро і Марія Кондрат;
40.00 дол. — Михайло Длябога;
по 30.00 дол. — Стефан і Луїза Галайда, Ростислав Петрів;
по 25.00 дол. — Анна Сташко, Г. Павлишин, Ірена Капустинська, Марія Попович, Богдан Боярський, Марія Логаза, Стефанія Терлецька, Володимир і Ольга Терлецькі, Франціс Шатинський, Орест Попович, Т. Куц, Олег Склепкович, Андрій і Ева Ґбур, Олена Ощипко;
по 20.00 дол. — Константин Мацілинський, Мирон Масюк, Стефанія Семущак, Анна Король, Дарія Яримович, Михайло і Софія Микиєвич, Любомир Пиріг;
15.00 дол. — д-р Михайло Палій;
по 10.00 дол. — Микола Лаврін, Любомир Чапельський, Александер Крихик, Петро Бойчук, Іван і Ольга Совірка, д-р Роман Барановський;

Українське Патр. Т-во — Відділ у Трентоні, Н.Дж. — Збірка в пам'ять бл. п. Івана Грибовського на студії богословів з України в Укр. Католицькому Університеті в Римі. Переслала Дарія Кузик.

зложили:

по 25.00 дол. — Марія Касссіян, Дарія Кузик;
по 20.00 дол. — Ольга Дубик, д-р Теодозій і Віра Сендзік, Дмитро Івасютин;
по 10.00 дол. — Степан Шелкевич, Люба Мриглоцька, інж. Борис Гуляй, Емілія Фриц;

XI-94

Збірка в Елмайра Гайтс, Н.Й. — збірщик Василь Осташ.

зложили:

25.00 дол. — Василь Осташ;
20.00 дол. — Іван Ващишин;
по 10.00 дол. — Михайло Скай, Ева Боняк, Іван Карабін;
по 5.00 дол. — Павло Німець, Славка Німець, Володимир Курчинський, Катерина Панкевич, Василь Вічак, Михайло Дучий, Михайло Осташ;
3.00 дол. — Микола Гопчук.

В пам'ять бл. п. д-ра Олега Кудрика зложили:

100.00 дол. — д-р Мирослав і Марія Лібери;
35.00 дол. — Володимир і Анна Мельки.

листа ч. 004 — збірка Укр. Патр. Товариства. Відділ: Фінікс, АЗ на Беатифікацію Слуги Божого Андрія Шептицького. Переслав о. дияк. Евген Василина.

зложили:

125.00 дол. — А. М. Волос;
по 50.00 дол. — Богдан і Володимира Фостяк, У. К. Росола, Укр. Патр. Т-во, Відділ: Фінікс, АЗ;
по 25.00 дол. — д-р Михайлів, Евген Василина;
по 20.00 дол. — І. Левицький, О.І. Комарницький;
17.00 дол. — І.М. Чопко;
15.00 дол. — М. Луцишин;
по 10.00 дол. — М. Мюлер, Р.К. Пилипяк, М.Н. Дидик, Ф. А. Никифоряк, Г. О. Сливка, М.Л. Броніцкі;
по 5.00 дол. — Т. Хичий, Л. Янґ, Д.М. Дидик, К. Королишин, П.М. Лилик;
4.00 дол. — Т. Биш;
3.00 дол. — Д.О. Микита;
1.00 дол. — М.П. Фук.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД (ФОНД СВ. СОФІЇ) ЗА 1993 РІК

Переслало — Українське Патріярхальне Т-во, Відділ в Баффало, Н.Й. Оксана Бережницька — голова і референт Патріяршого Фонду.

500.00 дол. — Українське Патріярхальне Товариство в Баффало, Н. Й.;
100.00 дол. — Ірина Лаврівська;
70.00 дол. — д-р Андрій Дякун;
по 50.00 дол. — Бережницька Оксана, інж. Барицький Микола, Дроздовський Іван і Анна, Ільківська Анастасія, Ільківський Дмитро і Олександра, Левчик Микола і Дарія д-р Перейма Мирослав, Якубовська Ольга;
по 40.00 дол. — д-р Ґіль Зиновій і Володимира, Микитин Іван;
35.00 дол. — 127 Відділ Українського Народного Союзу;
по 30.00 дол. — Войчак Роман і Ірина, Дзюба Корнель і Малина, Душенко Степан і Ольга, Мохнач Михайло, Папуга Каролина, Пелех Михайло і Віра;
по 25.00 дол. — Бараницький Дмитро і Долорес, Білоголовський Онуфрій і Галина, Блендоногий Михайло і Надія, Боднарський Зенон і Марія, Боднарська Франя, Горбачук Іван і Марія, д-р Дорощак Семен і Ірина, Дусанівський Богдан і Софія, Конотопський Роман, Макогон Мирослава, Мандзій Михайло і Текля, Мельник Василь і Анна, Мороз Ігор і Христина, інж. Олексій Евген і Світляна Паславський Микола і Татіяна, інж. Пашковський Богдан і Марія, Седлярчук Анна, Сивенький Василь і Марія, Слободинська Ангелина, Скробала Микола, Федик Анна, Шарван Василь і Марія;
по 20. 00 дол. — Артимович Анна, Васильківський Гнат і Катерина, Ващак Станислав і Софія, Галабанов Ксеня, Ганицький Володимир і Анна, Гнатів Михайло і Софія, Головатий Любомир і Софія, Ґереґа Марія, Данило Михайло, Дячишин Дмитро, Касприк Роман, Катрій Михайло, Ковалик Петро і Розалія, Коссовський Юліян,Коцай Богдан, Коцай Михайло і Катерина, Кулик Рут, Лащик Василь, Левіцький Василь і Марія, Макогін Микола і Анна, Марк Еміль і Віра, Марчиха Олекса, Мацьків Дмитро, інж. Мороз Богдан і Катерина, Мосійчук Зиновія, Наливайко Марія, Наминанік Петро, Остащук Микита і Василина, Паращій Антоніна, Перейма Ореста, Печончик Гнат, Пітулай Дмитро і Софія, інж. Салдит Михайло і Оксана, Сташків Михайло і Катерина, Ткач Іван і Марія, Топольницька Богданна, Федик Роман, Цьолко Люба, Юрків Текля, Яремко Дмитро і Ельсі;
по 15.00 дол. — Багнюк Роман, Кілко Андрій, Мандзій Софія, Нижник Павло і Розалія,Пастух Йосиф і Евгенія, Петрович Катерина;
по 10.00 дол. — Білий Ярослав, Бобенчук Ярослава, Борочок Ярослава, Вашкурак Михайло і Марія, Войчак Андрій і Анастасія, Вуйцік Стефан і Ангелина, Гайдук Іван і Катерина, Ганипсяк Йосиф і Катерина, Ганущак Богдан і Марія, Ганущак Дмитро, Гаравус Христина, Гринчак Петро, Ґах Михайло, Ґорґанюк Стефан, Денека Осипа, Завадівська Домка, Заньків Анна, Значко Катерина, Івахів Михайло і Марія, Іскало Федір, Коман Семен, Кордупел Іван і Анна, Кульчицький Іван, Кучер Анастасія, Мандзій Петро, Мозяк Михайлина, Миськів Михайло і Данута, Папіш Теодор і Галина, Петришин Андрій і Марія, Плотиця Пилип і Марія, Поліщук Петро і Анна, Попадин Ольга, Притула Магдалина, Реґула Павлина, Романишин Евген, Савуляк Михайло, Теребас Михайло, Троян Марія, Триняк Василь і Вікторія, Фарима Михайло, Швець Параска, Шевчук Іван і Надія, Ширий Іван і Анна, Шишка Степан, Щербак Юрій, Яцишин Анна;
по 5.00 дол. — Курляк Олекса і Анна, Мітрінґа Надія, Ортинський Михайло і Аліція, Паньків Марія, Федірчук Марія.

Сума одержана дорогою збірки: 3,300.00 дол.
Збірщики: Оксана Бережницька, Онуфрій Білоголовський, Зенон Боднарський, Станислав Ващак, Степан Душенко, Андрій Кілко, Михайло Мохнач, Татіяна Паславська, Микола Паславський, Андрій Петришин, Дмитро Пітулай і Евген Романишин.

Датки у пам'ять... подані у місячних списках, коли прийшли на руки Товариства Свята Софія.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршаго Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS №: 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St.Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 1902

Branch	Certificate No.	Name
481	150229	J. Kepple
481	187757	L. Mullins
485	193536	E. Baran
486	044598	D. Zelem
486	080436	D. Rasmussen-Taxda
486	089793	A. Midgley
486	090879	J. Midgley
486	101145	R. Michalak
486	104694	I. Iskiw
486	122234	T. Milko
486	124960	M. Ploshchansky
486	131802	R. Iskiw
486	133852	D. Cherepenko
486	136126	H. Ploshchansky
486	146798	V. Zubrycky
486	194569	O. Sullivan
486	981322	G. Kostyrko
487	065108	A. Pavlov
487	113515	V. Pavlov
487	117194	J. Mryczko
488	063857	A. Iwasiw
488	063892	N. Thor
488	075591	J. Rudnicki
488	075593	L. Washchuk
488	079746	A. Iwasiw
488	100463	T. Mykyta
488	115951	T. Iwasiw
490	059660	M. Jacenty
490	078707	R. Bawden
490	078944	M. Witwick
490	081272	E. West
490	131785	M. Pawlyk
496	112921	D. Lukash
496	134448	W. Klos
496	160242	L. Kihiczak
496	193329	R. Vasilishyn
496	193410	O. Vasilishyn
496	193873	N. Shur
496	193874	V. Shur
496	194383	L. Gritsan
496	194384	S. Gritsan
496	194651	J. Klos
496	194479	L. Skalski
496	194480	V. Skalski
496	194650	D. Hryhorov
496	195590	V. Prokopchuk
496	196034	A. Partyka
496	196035	A. Partyka
501	111482	E. Kruc

ДОДАТКОВА ЛИСТА

002	141001	J. Senkowicz
045	040250	J. Bilinski
130	108176	W. Bachir
130	112090	J. Kozar
130	112092	J. Kozar
130	112093	J. Kozar
203	046359	E. Dziuma
203	083580	J. Koban
203	105784	B. Woloszyn

Branch	Certificate No.	Name
243	058851	M. Krol
292	055215	G. Zamorylo
292	073738	P. Kowalczyk
292	076787	M. Kowalczyk
292	080048	A. Czerkes
292	098306	P. Hramiak
292	128785	M. Kowalczyk

C A N A D A

401	085869	M. Rudenko
401	087390	S. Rudenko
401	100839	C. Basham
401	161161	K. Fill
401	169214	I. Bolechowski
401	180899	J. Chochlacz
401	193242	M. Mielnik
401	989882	K. Bobyk
401	992291	A. Bobyk
402	141593	R. Lawryshyn
407	094661	W. Terentiuk
407	145762	A. Pylypiv
407	152930	Y. Gregorynska
407	153084	M. Wikaruk
407	195161	L. Zazulak
412	075217	J. Mysak
415	091520	R. Korpan
415	160671	M. Tumak
416	079608	L. Romaniuk
416	079610	V. Boyko
416	098304	T. Didiuk
416	143329	A. Romaniuk
416	143336	N. Zinchyk
416	178631	W. Mykytyn
421	083859	C. Senkow
421	087320	R. Toffan
421	092168	L. Pasternak
427	086558	L. Kusznir
431	079736	S. Sawka
432	101400	T. Kowalsky-Moskal
432	106320	P. Kopiak
432	111802	V. Hales
432	118479	E. Dincorn
432	138411	O. Cwiak
432	172968	O. Sharanewych
434	189159	O. Kowalew
439	038227	W. Yankiwski
439	068741	A. Bidochka
439	118691	N. Kowalczuk
439	158114	O. Stasiuk
440	079815	D. Pylypiak
440	147027	F. Zawadiwsky
441	101200	L. Luby
442	097877	D. Kaminskyj
442	097878	V. Kaminskyj
458	075368	P. Bablak
458	078439	P. Szpuliar
458	122586	A. Diakunyk
458	147691	L. Waganka
460	065185	M. Kaminsky
460	073839	P. Salandziak
460	078080	D. Jakobs

Branch	Certificate No.	Name
460	078306	W. Spivak
460	078569	M. Harasym
460	079368	A. Bilan
460	088316	K. Turek
460	089263	R. Skrypuch
460	090168	J. Jacobs
460	090726	S. Wasylko
460	093068	M. Wasylko
460	093800	S. Kowalchuk
460	094597	O. Kelly
460	095526	L. Kowalchuk
460	098324	W. Melnyk
460	098325	M. Melnyk
460	129271	T. Pedenko
460	135207	E. Roslycky
460	140447	O. Fylypowycz
460	140448	S. Filipowicz
460	140679	O. Spivak
460	140680	N. Spivak
460	140681	W. Muszak
460	140899	R. Kowalchuk
460	141158	P. Saladziak
460	141272	M. Harasym
460	141525	N. Allinson
460	142282	R. Mikitch
460	142284	P. Morenec
460	142287	A. Wasylko
460	147417	H. Choma
460	147984	W. Cap
460	148059	P. Iwankiw
460	158069	W. Snih
460	178095	N. Metulynsky
460	182570	M. Zalizniak
460	187265	M. Moros
460	188669	D. Jacobs
460	188670	J. Jacobs
460	188775	P. Soroka
460	189049	N. Pazinski
460	189331	V. Bilyk
461	101030	S. Hummell
461	187635	M. Kurlak
462	148960	T. Burtniak
462	149993	S. Dushko
462	165160	M. Lypka
462	165161	M. Lypka
465	090305	A. Korol
465	092380	R. Stevens
465	093450	E. Kulchycky
465	093451	L. Kulchycky
465	093452	T. Kulchycky
465	094311	M. Karpinskyj
465	096863	A. Haynes
465	096990	S. Pasternyk
465	098041	A. Cabelli
465	136486	M. Karpinskyj
465	136489	W. Kowalchuk
465	136503	W. Sheremeta
465	140441	H. Shwec
465	143344	Y. Shurgot
465	145981	W. Sheremeta
465	173418	M. Pleszkewycz
465	180515	V. Turko
465	182197	S. Gar Rev.
465	185288	M. Karpinskyj

Branch	Certificate No.	Name
465	185289	C. Karpinskyj
465	187801	P. Karpinskyj
465	191661	E. Kulchycky
465	192174	O. Karpinskyj
465	192175	P. Karpinskyj
465	193024	K. Karpinskyj
465	193642	I. Pleszkewycz
465	194075	K. Shuster
466	125206	S. Choma
468	076379	J. Rojenko
468	092506	M. Seniuk
468	094257	N. Seniuk
468	114106	W. Pidzamecky
468	114925	J. Lyseyko
468	129435	D. Seniuk
468	151367	M. Bolesta
468	153150	T. Winchie
468	164204	I. Ploszczansky
468	164754	M. Bobelak
468	164755	W. Bobelak
468	164756	R. Bobelak
468	164757	L. Bobelak
468	189209	O. Babij
468	181287	L. Seniuk
468	983243	A. Winchie
468	983244	S. Winchie
468	984116	D. Lypka
468	990727	W. Bobyk
468	992170	P. Winchie
471	151192	L. Smolnycky
471	183568	A. Yarusch
471	988154	L. Yarusch
473	074603	M. Maceluch
473	100086	S. Melnyk
492	068175	R. Haluszka
492	093078	L. Piaseckyj
492	095301	L. Haluszka
492	097082	A. Haluszka
492	098853	M. Haluszka
492	101305	N. Haluszka
492	116123	B. Bociurkiw
492	164011	D. Bouffard
492	165350	G. Pasternak
492	165677	O. Pasternak
492	165922	R. Haluszka
492	169218	M. Topolynski
492	185560	M. Bociurkiw
494	147029	M. Bialobryski
494	147030	W. Bialobryski
497	095021	L. Hnenny
497	097433	S. Yarovenko
497	097434	L. Hnenny
498	100641	S. Romaniuk
498	168681	L. Hewryk
503	138851	J. Majiwskyj
504	084935	V. Krawciw
504	158190	V. Krawciw
504	195660	V. Krawciw
506	078084	T. Masney
506	090612	N. Masney
506	090613	N. Masney
506	111002	T. Masney
506	121438	A. Masney

Діяльність українського осередку в Норт Порті

По гарячім та довгім літі 1994 року, наш Український Релігійно-Культурний Осередок відкрив 21-го жовтня новий сезон традиційною вечерею, популярно званою „вареними". Голова Управи осередку Роман Шраменко коротким словом відкрив започаткування нового сезону, привітав гостей та побажав гарного перебування.

Наші щоп'ятницеві вечері це не лише ласування смачними українськими стравами, але це також товариські зустрічі й нові знайомства, які постійно продовжуються, а при тім ділові справи в кредитівці, чи в крамничці, з обов'язковим відвіданням нашої гарної бібліотеки.

Вже другий рік підряд влаштовуємо в залі осереку забаву „Галловін", яку в цім році урядили ми 29-го жовтня, де наші гості створили справжню мозаїку масок та прерізних декоративних строїв та прикрас, що годі було й повірити у винахідливість й фантазію наших пенсіонерів. Вечером вміло проводила Галина Паньків при співпраці багатьох наших працьовитих членів.

В суботу, 5-го листопада, доповідав в осередку проф. Євген Федоренко, голова Шкільної Ради при УККА в Ню Йорку. Він широко інформував нашу громаду про справи українського шкільництва в Україні, а зокрема про видавничі справи, потреби українських шкільних книжок в Україні та нашої допомоги цій преважливій ділянці. Вечором проводив голова осередку Р. Шраменко.

9-го листопада був у нас гостинний виступ музичновокального ансамблю з України „Карпатський Візерунок", який мистецьком виконанням пісень, танців та гри на різних інструментах перенесли нас усіх нашими думками й почуваннями в гори Карпати, до нашої незабутньої батьківщини.

В суботу, 12-го листопада, наш осередок відзначив 100-річчя фільмового кінорежисера Олександра Довженка. На цій імпрезі був в нас визначний гість з України, поет Микола Вінграновський. який прибув до нас з редактором Володимиром Біляєвим з Вашінґтону. Р. Шраменко привітав небуденних гостей і передав ведення програмою поетесі Ганні Черінь, яка вміло виконала своє завдання.

М. Вінграновський виголосив цікаву доповідь присвячену О. Довженкові, висвітлив історичний монтаж фільму з Другої світової війни, а тоді рецитував свої вірші, які чисельно зібрана авдиторія із захопленням сприймала. Гарно виступав ред. В. Біляєв, директор „Голосу Америки", який відзначив нашого члена осередку поета Миколу Щербака почесною грамотою за його 25-літню співпрацю з „Г. А."

День Подяки в нашім осередку — це велике свято. Наша заля по береги є переповнена гістьми й робить вона враження велигкого та рідного українського дому, де зібралась уся соборна Україна...

Так воно й було в нас 24-го листопада, коли засіли ми всі за пишно удекоровані та заставлені їжею столи. Р. Шраменко привітав теплим словом зібраних, а тоді попросив о. митрата В. Мельника провести молитву, яка була повна надхнення до змісту і форми свята. Під час святкового обіду промовляла поетеса Ганна Черінь, ділившись своїми спостереженнями про свої перебування в Україні.

30-го листопада відбувся в нас цікавий панеля: „Україна в 1994 році", на якому виступали панелісти: Марія Наваринська, Леся Татарко, о. митрат В. Мельник, і д-р Евген Стецьків. Модератором панелю був Р. Шраменко. Панелісти, які в 1994 році перебували в Україні, кожний в іншій частині, зуміли в своїх доповідях, а тоді в дискусії та запитах, відтворити багато цікавих ділянок життя, яке тепер проходить в Україні, подаючи при тім свої суґестії та інтерпретації, які тісно в'яжуться з державотворенням України.

Кожного року в нас проходять святкування пов'язані з ім'ям св. ап. Андрія, патрона нашого Українського Релігійно-Культурного Осередку. Так воно було й тепер, коли зібрались ми чисельно в неділю, 11-го грудня, по св. Літургії, щоб храмовим святом вшанувати основоположника Української Церкви св. ап. Андрія. Святковим обідом, відповідним словом голови Р. Шраменко, о. прото-пресвітера Т. Форостія і о. мітрата Нестора Столярчука належно й достойно відзначено цей день, який носив наскрізь родинно-дружній характер.

А вже 14-го грудня в залі осередку витворилася зовсім інша атмосфера: наскрізь весела й жартівлива „Андріївський Вечір на весело!"

Відкрила його мистецька референтка осреедку Міра Повх, яка й ним проводила. В програмі вечора виступали з сатирою, поезією, співом та всім іншиом такі члени: Ганна Черінь, Ніля Стецьків, Ліда Белендюк, Женя Семенюк, Люся Гарасимів, д-р Є. Стецьків, Іван Тащук, д-р Володимир Король, Микола Андрушко, Альфред Семенюк і Михайло Белендюк. Всі вони виказали велику дозу артистичности й гумору. Велика заля осередку була по береги заповнена і стіни її дрожали від безжурного сміху.

17-го грудня святкували ми врочисто Рік Української Родини, який був виповнений великим концертом, що його дав в нас квартет з України „Львів'яни". Змістовну доповідь виголосив Р. Шраменко, яка вказувала на вартість й значіння родини в особистому й національному житті людини й цілого народу, а Ганна Черінь присвятила свою поезію українській родині. На другий день, в неділю, в обох українських церквах відправились торжественно Молебні в намірені української родини, що гарно закінчило це цікаве та повне змістовного почування святкування.

21-го грудня в осередку відбулися ширші загальні сходини членства, де голова осередку Р.Шраменко прочитав актуальну інформативну доповідь, пов'язану з життям і дальшим плянуванням діяльности цієї нашої цікавої і дуже нам тут потрібної установи — осередку ім. св. Андрія.

28-го грудня вітали ми в нас полковника Леоніда Полякова з України і проф. Віталія Кейса з Ратґерського університету, які дали нам цікаві доповіді: перший про українське військо в Україні і його перевишкіл, а другий про свої спостереження Лівобережної України та про інші теми. Полк. Л. Поляков враз зі своєю родиною перебуває тут в Америці у Военному коледжі, де вивчає модерну техніку, військового знання. Обидва доповідачі внесли багато цікавого для нашої широкої авдиторії, яка живе справами України. Діти полковника і його дружини Олени гарно деклямували додатково в програмі цього незвичайного вечора, за що присутні їх відповідно винагородили. Програмою вміло проводив Р. Шраменко, а багато зацікавлених присутніх ще довго в дружніх розмовах продовжували цей змістовний вечір.

Закінчили ми 1994 рік великою новорічною зустріччю — забавою при звуках незаступимої оркестри Миколи Андрушка, взаємними собі побажаннями та іншими веселими епізодами, які наповнили нас новою силою і вірою в новий 1995 рік, чого ми, українці на Фльориді, бажаємо всім нашим землякам в діяспорі і в Україні! Щасти Боже всім добрим!

Ліда Белендюк

Помер о. Є. Гарабач — священик-воїн

В дні 20-го вересня 1994 року в Мюнхені, Німеччина, закінчив свою туземну мандрівку о. Євген Гарабач, священик і патріот-воїн, мій товариш ще зі студентських часів у Відні та побратим військової повинности.

Покійний був сином священика о. Степана Гарабача і Марії з Бортиславських та народився у Відні в 1925 році. Ходив до гімназії в Перемишлі, яку закінчив матурою в 1933 році. Вже від своїх молодечих літ був членом ОУН, активістом Спортового Товариства Перемиської гімназії „Сянова Чайка" та пластуном куреня ім. Івана Богуна. Ще під час гімназійних студій був коротко арештований польською поліцією у зв'язку зі судовою розправою над нашими героями Біласом і Данилишином. Після матури записується на правничі студії у Львові, але вже в 1933 році був знов арештований і оскаржений в членстві в ОУН і за акцію проти польонізації українського шкільництва та засуджений разом з товаришами на три роки тюрми і в додатку аж 10 років позбавлення громадянських прав. З тюрми в Тарнові вийшов в1936 році. Зараз в перших днях польсько-німецької війни, у вересні 1939 року, поляки арештують Євгена і вивозять до табору відокремлення Берези Картузької, з якої вже хворий виходить по приході німців. В 1940 році виїжджає на студії інженерії до Відня і бере активну участь в студентській громаді і Товаристві „Січ". В 1941 році, напередодні німецько-большевицької війни, включається в український леґіон „Ролянд", відбуває військовий вишкіл на Буковині, та маршує з ним почерез міста і села Басарабії і Південної України. По розв'язанні леґіону повертається до Відня з метою продовжування студій. Але в короткому часі його арештує ґестапо, запроторює в тюрми Відня і Лінцу, а звідтам перевозять його у концентраційні табори смерти Дахов і Бухенвальд. Кілька днів перед приходом американської армії, скориставши з моменту, як темної ночі перевозили в'язнів до іншого місця, він з трьома товаришами (Славко, Мирослав і Володя) щасливо втікає і ховається в поблизьких лісах. Зовсім виснажені, в голоді і холоді, були здані тільки на Божу ласку. Боялися показуватися довколишнім німцям з огляду на їх оголені голови та в'язничі уніформи. І ласкавий Бог змилосердився, бо американська армія знайшла їх напів живими, заопікувалася ними, їх відповідно відгодували і так вони опинилися на волі. Свої початі студії у Відні „Ґенко" закінчив у Мюнхені в УВУ дипломом інженера.

В Мюнхені одружується з Марією („Марічкою") Мицько і обоє беруть активну участь в політично-суспільному житті Мюнхену і Німеччени. Бог поблагословив подружжя трьома синами: Степаном, Яремою і Ігорем. „Ґенко" працював, як один з чільних організаторів і провідників Українсько-Християнського Руху (УХРР), як голова Перемиського Земляцтва і як організатор патріярхального руху.

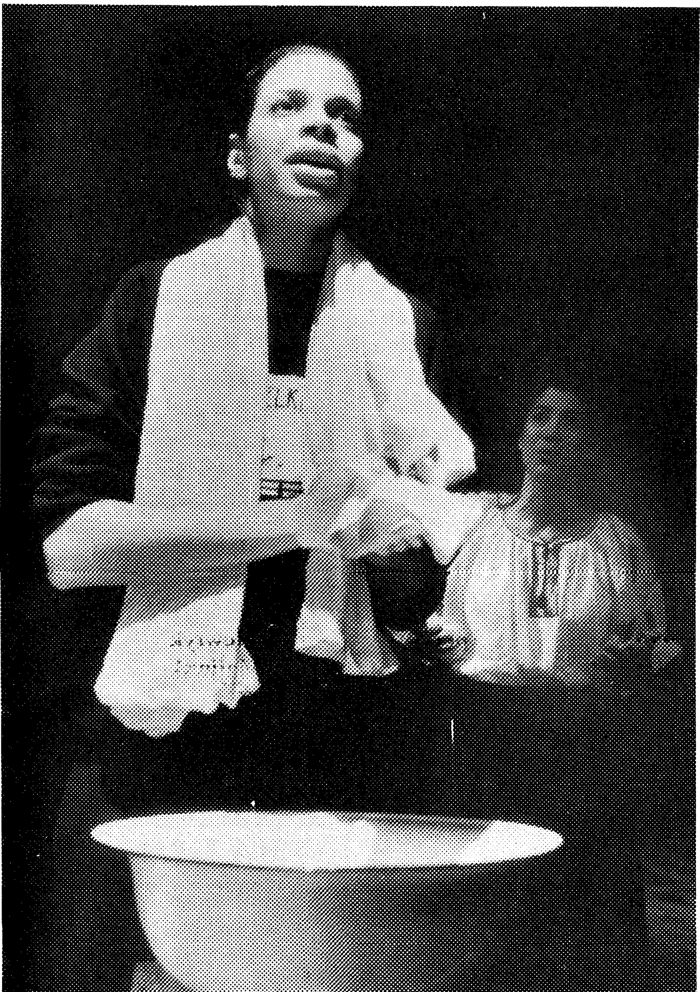
Ідея служити Богові і своєму народові просвічувала йому в житті і ніколи не покидала його. І так в році 1973 починає богословські студії, протягом п'яти років, в університетах Відня і Інсбруку та успішно закінчує студіями нашого обряду в Римі в 1978 році. 5-го листопада 1978 року приймає Тайну Рукоположення від Патріярха Йосифа в Римі. Цього ж року на доручення самого Патріярха був призначений на душпастиря Лондону та Південної Англії. Після п'ятилітнього душпастирювання в Англії, вже з підірваним здоров'ям в 1983 році повертається до Мюнхену, де з доручення Владики Корниляка сповняє різні священичі обов'язки. Через два літні сезони на запрошення Владики Лостена виконував обов'язки пароха церкви в Гантері, Н. Й.

Отець Гарабач ніколи не нарікав і не скаржився на брак здоров'я і то навіть під час далеко заавансованої недуги, тяжкого артриту. Не зважаючи на недугу, два рази відвідував Україну, стрічався з давніми парафіянами свого батька та засилав молитви біля могили батьків в Камінці Бузькій. Вдячні парафіяни ще в 1970-их роках поховали свого пароха і здвигнули знаменний пам'ятник. Гаряча мрія і бажання о. Гарабача служити своєму народові в Україні не сповнилися, бо Бог має свої пляни. Внаслідок тяжких переживань, тюрем, кацетів і нервового життя загніздилася в о. Гарабача затяжна недуга з болісними терпіннями. І остання воля покійного спочити на рідній, батьківській землі, яку він так безмежно любив, сповнилася і 3-го жовтня 1994 року його прах спочив в селі Уличнo, Дрогобицького повіту, у родинному гробівці Бориславських при дуже чисельній участі вірних, 22-ох священиків і Владики Вороновського. Хай цих кілька слів буде нев'янучим вінком квітів від колишніх студентів університету у Відні та військової братії на свіжу могилу їх товариша о. Євгена Гарабача.

Д-р Володимир Боднар

Жіноче начало...

(Закінчення зі стор. 2)

Фраґмент з вистави „Водоспад-відблиски": акторки (зліва) Керен-Анджела Бишоп і Сесілія Арана.

Д-р Б.Витвицький отримав високе відзначення

На світлині з приводу вручення Б.Витвицькому найвищої нагороди Департаменту юстиції стоять (зліва): Дж.Ріно, д-р Б.Витвицький, К.ДіБаттісте і Дж.Ґорелік.

На окремому щорічному церемоніялі річних відзначувань, котре відбулося недавно у великій залі Департаменту юстиції у Вашінґтоні, генеральний прокуратор ЗСА Дженет Ріно вручила д-рові Богданові Витвицькому найвище відзначення свого департаменту за надзвичайне виконання його обов'язків на пості асистента державного прокуратора.

Д-р Б.Витвицький є асистентом державного прокуратора у відділі ошуканств нюджерзької округи. Нагороду він отримав із асистентом державного прокуратора Робертом Ернстом за їхню успішну тримісячну судову розправу чотирьох підсудних, яких оскаржено в особливо прихованому злочині-ошуканстві міжнародних розмірів, що їм принесла чистого прибутку понад 22 міл. дол. від 1990 до 1993 року.У цій групі висококваліфікованих дурисвітів бачимо випускника фінансової школи ім.Вартона Пенсильванійського університету, чикаґського адвоката та підприємця з Піттсбурґу.

Серед ошуканих підсудними була велика кількість малих і середніх підприємств у ЗСА, як також поодиноких осіб у Мехіко, Англії і Німеччині.Між іншими Міська рада Москви втратила у цьому бизнесі 4.37 міл. дол.

Присутніми на церемонії відзначення, крім родин нагороджених, були генеральний прокуратор ЗСА Дженет Ріно та Керол ДіБаттісте, директор Екзекутивного бюра державних прокураторів, які привітали нагороджених і підкреслили їх важливий вклад праці.Після зга-даних привітань Дж.Ріно, її заступниця Джеймі Ґорелік і директор ДіБаттісте викликали кожного відзначеного поіменно, щоб вручити їм нагороду.

Коли викликали д-ра Б.Витвицького, то до вручення нагороди крім вище згаданих долучилася також Державний прокуратор нюджерзької округи Фейт Гохберґ.

АМЕРИКАНСЬКІ ОФІЦІЙНІ чинники пов'язані з таборами кубинських втікачів у Панамі стверджують, що серед таборового населення чимраз більша кількість спроб самовбивств. На їхню думку ці прояви є наслідком невизначеної та досі невирішеної будучности цих кубинських втікачів, яким покищо не дано дозволу в'їзду до ЗСА. Це викликало занепокоєння у деяких політичних к0лах Вашінґтону, одначе військові власті відповідальні за ці табори підкреслюють, що ні один випадок покінчитити самовбивством не був успішним, це просто спроба звернути на себе та свою безвихідність увагу.

Із заклику Філядельфійського Митрополита до людей доброї волі

Ми отримали лист-прохання від Преосвященного Владики Павла Василика, Ординарія Коломийсько-Чернівецької Епархії, в справі допомоги будови катедрального храму в Коломиї. Владика Василик ще недавно мав відвагу проводити на Арбаті в Москві публічні моління з вірними й домагатися у тодішньої окупаційної московської влади прав і волі для Української Церкви. Тепер Господь зглянувся на довковікову неволю України, що стала вільною державою. Україна, немов леґендарний Сфінкс, відроджується із руїни. В Україні від княжих часів будували Божі храми. Пригадаймо, як між двома світовими війнами наші вірні на поселеннях у ЗСА і Канаді щедро допомагали нашим парафіям в Україні. Тепер нарід відчуває потребу будувати Божі храми, бо церковне життя українського народу відроджується. Владика Василик звертається до вірних за допомогою. Ми долучаємося до його прохання і заохочуємо наших вірних бути щедрими.

Закликаємо й заохочуємо наших вірних щедро відізватися на прохання Владики. Усі пожертви просимо пересилати на адресу нашої митрополії (Ukrainian Catholic Metropolitan Archdiocese, 827 N. Franklin St., Philadelphia, Pa 19123) з зазначенням „на будову катедри в Коломиї". Всі пожертви з поіменним списком ми передамо Владиці Василикові.

Любов Бога і Благодать Святого Духа нехай завжди будуть з Вами,

†Стефан
Архиєпископ
Філядельфія, 12-го січня 1995 року.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ
ділиться із своїм членством та українською громадою скорбною вісткою, що у вівторок 10-го січня 1995 року, в ранніх годинах відійшла у вічність

СЛ.П.
ЮЛІЯ КАЛИНЕЦЬ УРБАНСЬКА

відома акторка і співачка українських театрів в Галичині й на еміґрації, довголітня членка нашого Об'єднання ОМУС-у.

ПАРАСТАС був відправлений в середу 11-го січня 1995 р. в похоронному заведенні Головчака в Пармі Огайо.

ПОХОРОННІ відправи відслужено у четвер 12-го січня 1995 р. в церкві св. Покрови, а тлінні останки спочили на цвинтарі св. Покрови в Пармі Огайо.

СЛАВНА і ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленому мужеві ОМЕЛЯНОВІ, доні ЛЕСІ з мужем ПЕТРОМ і синові ІГОРЕВІ з родиною, висловлюємо щире співчуття в їхньому горю.

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО ОМУС-у

З глибоким жалем повідомляємо приятелів і знайомих, що 23-го січня 1995 р. відійшов у вічність наш дорогий КУМ

бл. п.
ПЕТРО ПРОКОПОВИЧ-КУРИЛЕНКО

Покійний народився в Україні, був довголітнім дириґентом укр. православних церковних хорів на Волині, Холмщині, Німеччині, ЗСА.

ПАНАХИДА відбудеться в середу 25-го січня о год. 3-ій по пол. в похоронному заведенні Grey Funeral Home в Порт Джервіс, Н.Й.

СВЯТА ЛІТУАРГІЯ в четвер 26-го січня о год. 10:30 ранку в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., а відтак похорон на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку.

Залишені в смутку:
куми — ВОЛОДИМИР і ВАЛЕНТИНА МАНТИКА з донею СОНЕЮ
похресниця — ЛІДІЯ з родиною.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ (ККДУ) в ЗСА
Відділ ККДУ в Кергонксоні, Н. Й.
запрошує громадян на доповідь, що її виголосить

д-р **ОСИП МОРОЗ**,
радник Кабінету міністрів України, член Ради директорів ККДУ в ЗСА і голова відділу ККДУ в Кергонксоні

на тему:
„РЕФОРМИ в УКРАЇНІ і їх СКЛАДНІСТЬ"

Доповідь відбудеться
в неділю, 29-го січня 1995 року
в церковній залі Пресвятої Трійці
о год. 12-ій пол.
Вступ вільний

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
І-ий Відділ в Ню Йорку

запрошує на

КАРНАВАЛОВУ ЗАБАВУ

В СУБОТУ, 28-го СІЧНЯ 1995 Р., Год. 9:00 ВЕЧ.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
140 2nd AVENUE, NEW YORK

ГРАЄ ОРКЕСТРА: „МРІЯ"

Запрошуємо Всіх!!!

Столики резервувати: (212)777-6851
(718)381-5180

ПОДЯКА

З волі Божої 1-го грудня 1994 року відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, ЗЯТЬ і ШВАҐЕР

СЛ. П.
ВАСИЛЬ СТАНИСЛАВІВ

Не маючи можливості подякувати усім особисто за численні вияви співчуття телефонічно, писемно й особисто зблизька й з-поза Міннесоти, цією дорогою висловлюю моє найщиріше спасибі.

Складаю спасибі Владиці Паїсію за відвідини у лікарні хворого мого чоловіка, о. М. Кудановичу за неодноразові відвідини у лікарні, за молитви та за уділення Найсвятіших Тайн перед його відходом у Вічність і за моральну підтримку моєї родини.

Сердешне спасибі за часті відвідини хворого в лікарні таким родинам: А. Семенюкам, М. Каркоцям, І. Шайдам, М. Смагам, П. Каркоцям, Василеві Панчуку, П. Шайді, А. Кушніру, родині Б. Ніприцького, д-рові Лисому, й д-рові М. Козакові за його лікарську постійну опіку над моїм хворим чоловіком та за його моральну підтримку у тяжких хвилинах мені й моїй родині.

Велике спасибі церковному хорові церкви св. Михаїла, що хор замовив молебень за здоров'я й усім тим присутнім, які стояли й молилися до Господа за видужання члена хору Василя Станиславова.

Також дякую моїй сестрі Зої, яка була зі мною у лікарні день і ніч до останнього віддиху мого чоловіка.

Висловлюю щире спасибі о. М. Кудановичу за відправу Панахиди у похоронному заведенні та за гарні слова, якими прощав покійного підкресливши його духові й моральні вартості з буремних днів Другої світової війни, а також за відправу чину похорону 5-го грудня у православній церкві св. Михаїла.

Безмежно велике спасибі побратимам по зброї з Українського Леґіону Самооборони — УЛС, які прощали свого друга почесною стійкою біля домовини покійного у похоронному заведенні й під час похоронних відправ у церкві — це були: Іван і Пилип Шайда, Ананій Кушнір, Павло Воробій, Василь Панчук, Петро й Михайло Каркоць і також тим, що несли домовину: В. Панчукові, А. Кушнірові, П. Воробійові, П. й М. Каркоцям.

Щире спасибі усім присутнім, які були як на Панахиді так і на похороні у церкві, що так чисельно прийшли щоб попрощати друга, приятеля, сусіда, а нашого дорогого тата, дідуся й чоловіка на вічний спочинок.

Усім хористам, які так чисельно прийшли на Панахиду й на похорон і так гарно з чуттям співали під керівництвом Г. Корсуня, тим співом випроваджали свого члена-хориста в останню дорогу. Усім вам велике спасибі.

Також спасибі організаціям, приятелям, друзям і родині за чудові букети квітів, за гарні вінки, за вінок від побратимів з УЛС з Торонто, Канада.

На тризні промовляли: від Товариства Прихильників УНР Антін Семенюк, від Союзу Українських Ветеранів Армії УНР і Українського Резистансу Пилип Шайда, від Комітету Допомоги Україні ї Українського Народного Союзу Михайло Каркоць, від Відділу УАКРади маґ. Люба Менжега, від хору св. Арх. Михаїла Оля Хоролець і від сотні покійного, Василь Панчук. Усім промовцям, які так тепло й гарно висловилися про мого чоловіка та про його вклад праці для добра й розвитку нашого народу складаю моє велике спасибі. А. Семенюку щиро дякую за переведення поминальним обідом. Побратими, друзі, приятелі й знайомі, які вірять в науку і знання, як і покійний, замість квітів на його свіжу могилу зложили свої пожертви на Державний Університет ім. Лесі Українки м. Луцьк, Україна — 1,270 дол. і на українську православну церкву св. Михаїла — 350.00 дол. За вияв пошани до покійного, за теплі слова розради й співчуття до мене й моєї родини, складаю велике спасибі. Нехай Милосердний Господь винагородить усіх вас своєю ласкою й опікою.

Горем прибита
дружина — НЕЛЯ з родиною

Побратими по зброї закликають друзів і приятелів долучитись до збірки на вище згадану ціль. Пожертви висилати на адресу:
Mrs. Nellie Stanyslaviv
827 — 2nd St. N.E.
Minneapolis, Minn.

по 100.00 дол.— Неля Станиславів, В. й О. Дячук, П. М. Каркоць, Відділ УАКРади в Мінн.;
по 50.00 дол.— 32-ий Відділ ОДВУ, полк. І. Поліщук, О. й А. Кушнір, родина А. Семенюк, Н. й М. Каркоць, Стюарт Сіґардсон;
35.00 дол.— Дан Леінтз;
по 30.00 дол.— В. Панчук, д-р А. Лисий, Ю. Філіпович, П. Квасниця;
по 25.00 дол.— 345-ий Відділ УНС, церковний хор, Л. й П. Каркоць, М. й М. Смага, д-р Є. Міцевич, Т. й Б. Ніприцький, д-р М. Менжега, Адолф й Белли Сойа, К. й К. Сольчаник, К. Остроушко, К. Філіпович й Р. Ковалів, Ю. Лаврик, Л. Менжега;
по 20.00 дол.— О. Сеник, П. Воробій, Є. Дудар, Л. й С. Голуб, А. М. Сперберґ, А. Полець, Л. Перчишин, М. Реймонд;
15.00 дол.— родина Яруцк;
по 10.00 дол.— М. Руденко, Г. Корсунь, П. Андрущак, Н. й А. Креґ, Л. й С. Белл, О. Антохій, О. Хоролець, Й. Маутанарі, С. Садовскі, М. й І. Шайда, П. Шайда, С. Кучварський, В. Сітка, А. Щербаненко, О. Дімянишин, Г. Никифорук, П. Рихлій, А. й Д. Бас, А. й М. Чайників, Г. Миронюк, О. Бринь, Й. Гоуле, Л. Прествич;
по 5.00 дол.— Л. Шайда, Федоришин, А. Гока, М. Киверига, М. Саламандик, М. Крищишин, М. Ковалюк.

В глибокому смутку повідомляю рідних, приятелів і знайомих, що дня 26-го жовтня 1994 р. відійшов у вічність заосмотрений Найсвятішими Тайнами мій найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.
інж.
ОМЕЛЯН МИХАЙЛО ТИШОВНИЦЬКИЙ

Четар 11-го Стрийського Гарматного Полку Української Галицької Армії.
Народжений 21-го лютого 1899-го року в Гуті Боянівській, в повіті Ниско, в Галичині.

Похоронений на католицькому кальварійському цвинтарі в Лос Анджелес, Каліфорнія.

дружина — ОЛЕНА
родини — ТИШОВИЦЬКИХ
— ВЕРНІВ
— СЕМОТЮКІВ

У пам'ять д-ра О. Кудрика

Невпинно і з великою швидкістю проріджуються ряди провідних людей нашої еміграційної спільноти із цим збільшуються наші турботи про її майбуття, бо тих, які двигали тягар праці для її розвитку і скріплення, немає ким заступити. Велику втрату понесла наша спільнота зі смертю, 18-го жовтня 1994 р., д-ра Олега Кудрика, видатного науковця, відомого суспільно-культурного діяча, мецената-доброчинця і, нарешті, головного промотора праці над підготовою матеріялів до реґіонального збірника „Рогатинська земля".

Д-р Олег Кудрик народився 14-го грудня 1912 року в сім'ї о. Теодосія і Ольги, з Сполітакевичів, у Рогатині. Талановитий і зацікавлений різними ланками науки, він закінчив музичну консерваторію у Львові (1934), а пізніше здобув маґістерку з права (1937) і економіки (1938). На еміґрації він поглиблював свої студії у Віденському університеті (1945–46), а в ЗСА завершив маґістеркою студії бібліотекознавства в Мишиґенському університеті. В УВУ у Мюнхені здобув науковий ступінь доктора політичних наук.

На рідних землях д-р Кудрик працював правним дорадником для Окружного Союзу Кооператив у Рогатині (1938) і в Ходорові (1939), опісля був прокуристом і членом дирекції Акційної Спілки УГАС в Кракові (1940–44). На еміґрації він побував спочатку у Відні, а після переїзду до Німеччини проживав в Ульмі, де поміг зорганізувати таборову торговельну школу, навчав економіки і служив правним дорадником для переміщених осіб. З Ульму д-р Кудрик перенісся до Корнталю і Штуттгарту-Цуффенгавзену, де б ув адміністратором таборів УНРРА й ІРО. В 1949 році д-р Кудрик виїхав з дружиною Софією, з Дидинських, до ЗСА. Тут він включився у працю українських громадян на місцях свого поселення: у Пітсбурзі зорганізував і очолював Товариство „Самопоміч", а в Дітройті належав до дирекції Кредитової Спілки „Самопоміч"; працював заступником касира та був членом Управи Літературно-Мистецького Клюбу й українського відділу Демократичної партії. Після закінчення студій бібліотекознавства він поселився у Блюмінґтоні, Індіяна, і в бібліотеці тамтешнього університету, працював каталоґером, опісля головою департаменту замовлень, асистентом декана й бібліотекаря для спеціяльних доручень і, нарешті, викладачем у школі інформатики і бібліотекарства. В 1983 р. вийшов на емеритуру.

Поруч щоденної праці, д-р Кудрик живо цікавився діяльністю наших і американських наукових та професійних установ. Він був членом УВАН і НТШ, Американського бібліотечного товариства, Американського економічного товариства, Американського товариства політичних і суспільних наук, Американського товариства універсальних професорів і заступником голови Товариства Українських Бібліотекарів Америки. Брав участь у крайових і міжнародних конференціях, а під час літніх семестрів читав на УВУ у Мюнхені лекції з ділянки трудового права і професійних спілок.

Д-р Кудрик належав до тих небагатьох людей, які не тільки вміють знайти розв'язку усіх проблем свого повсякденного життя-буття, але також знаходять час на творення непроминальних вартостей, які виходять далеко поза рамки їхніх особистих потреб і є спрямовані на потреби науки і громади, а через них усього народу. Його перу належать бібліографії, посібники і статті у виданнях університету Індіяна. Не применшуючи наукової вартости цих публікацій, найбільшим досягненням д-ра Кудрика ми вважаємо його великий вклад в українську реґіоналістику. Він був заступником голови Комітету „Рогатинщина", діючим головою, відтак головою Центрального Комітету „Рогатинщина" і вісім років координатором збирання матеріялів і видання збірника „Рогатинська Земля".

Саме праця над цим збірником звела автора цих рядків з д-ром Кудриком десь у половині 1980-их років. Наше знайомство здійснилося припадково, зате дуже скоро воно привело до нашої тісної співпраці та щирої дружби, чого доказом є у моєму архіві десятки листів, поштових карточок та різних побажань, не згадуючи багатьох довгих телефонних розмов. Знати д-ра Кудрика і співпрацювати з ним я вважав для себе великою честю, а його ерудиція, багатогранні зацікавлення і знання, діловитість, обов'язковість і бездоганна ознайомленість з бібліотечним ділом були атрибутами, які уприємнювали мені співпрацю з ним. Мало маємо тепер людей, які б з таким ентузіязмом і з такою самопосвятою працювали для нашої реґіоналістики, як це робив д-р Кудрик у випадку підготови збірника своєї вужчої батьківщини, Рогатинщини. Його поїздки майже по цілому світу, скрупулятність, з якою він допильновував праці над призбиранням і підготовкою до друку матеріялів і, нарешті, його джентелменське відношення до співробітників, дали в результаті два об'ємисті томи збірника „Рогатинська земля", якими повинні гордитися рогатинці в діяспорі і на рідних землях. Побуваючи часто в Україні, д-р Кудрик заохочував своїх земляків продовжувати початі на еміґрації дослідження історії Рогатинського повіту й по змозі видавати їх дальшими томами. Востаннє він побував у рідному Рогатині на святкуваннях 85-річчя тамтешньої гімназії 29–31-го липня 1994 року. Там гімназисти вітали його хлібом і сіллю, висловлюючи йому, таким чином, подяку за все, що він вчинив для свого рідного міста, і там він виголосив доповідь про свою альма матер.

Д-р Олег Кудрик був наскрізь шляхетною людиною. Всією шириною свого добрячого серця любив свою дружину і свою дальшу родину і гордився ними. А для свого народу і, зокрема, для своєї рідної Рогатинщини, він віддав свій великий талант, залишаючи по собі тривалий пам'ятник, яким є згаданий уже реґіональний збірник „Рогатинська земля". Нехай добра пам'ять про нього — небуденну людину — назавжди залишиться посеред нас

Д-р Осип Кравченюк

Літературний вечір Н. Білоцерківець

Заходом 64-го Відділу СУА і ОУП „Слово" влаштовано дня 27-го листопада 1994 року в залі НТШ літературний вечір Наталії Білоцерківець.

Вечір відкрила голова Відділу Ніна Самокіш, вітаючи поетесу і численну публіку, та попросила Уляну Старосольську, культ-освітню референтку і члена Управи „Слова", до ведення програми, яка і представила гостю.

Н. Білоцерківець — поетеса, літературознавець і редактор літературної частини журналу „Українська Культура", що виходить у Києві.

Поетеса народилася на Сумщині в родині вчителів. Закінчила філологічний факультет Київського Університету ім. Т. Шевченка в 1975 році. Ще 19-літньою написала вірш „Слово про рідну мову". Опісля вийшла збірка її поезій „В країні мого серця". В 1984 році виходить збірка „Підземний вогонь", а в 1989 році „Листопад". Стала наймолодшим членом Спілки Письменників України. Її поезії перекладено на кілька мов, зокрема на англійську. Перекладали її поезії В. Качмарська, В. Ткач, М. Стефанюк. Поезія „Травень", присвячена Чорнобильській трагедії, була відзначена літературною премією. Її включено у виставу під режисурою В. Ткач в театрі „Ля Мама" в Ню Йорку.

В 1992 р. Н. Білоцерківська здобула найвищу нагороду на фестивалі „Червона рута". Вона є не тільки поетесою, але як літературознавець, автором численних статтей. В 1990 році появилася книга її есеїв „У контексті епохи". Друкувалася у різних періодиках в Україні і поза її межами. Є учасницею наукових конференцій, як теж міжнародного поетичного фестивалю. Її чоловік відомий критик, автор статтей в „Свободі" і „Сучасності", Микола Рябчук, отримав наукову стипендію Фулбрайта і перебуває тепер в ЗСА, куди прибула його дружина з двома дітьми.

У. Старосольська попросила поетесу розказати про сучасну літературу в Україні.

Н. Білоцерківець подала свої спостереження, в яких уважає, що важко говорити про сучасний стан літератури і мистецтва в Україні. Можна різно окреслити сучасність" чи то другу половину того століття, чи 90-ті роки. Сучасність міняється так, як міняється політика в Україні. Ось Іван Драч чи Дмитро Павличко — чи вони справді поети? Вони тепер мало пишуть і не вони визначають обличчя сучасної поезії України.

Є багато молодих людей, які виходять в літературний світ. Недавно в Едмонтоні вийшла антологія української поезії сімдесятників. Це ті, що визначають українську літературу.

Вся поезія і література є тепер в стані розгублення — якогось нещастя. Є група молодих поетів, які надають більш сміливий тон сучасній поезії, але і вони почали розгублюватися. Наприклад, Андрухович, твори якого друкувалися в „Сучасності", викликали велику дискусію як і в Україні, так і в діяспорі. Він переходить з одного жанру до іншого, з одної теми до другої. Це характеризує сучасну українську літературу.

Є художники, як Микола Хоманицький, який представляє нову хвилю, але він зі середнього покоління, одначе і тут можна бачити розгублення. В Україні модернізм був заборонений тому починають його тепер як щось нове, але воно є повторенням того, що відбулося вже в інших країнах. На жаль, ми не вміємо представити світові свого мистецтва, показати свою літературу, фільми, театр, і не завжди все це уважають українським. Коли якийсь твір дістає премію, як наприклад, Параджанов за „Тіні забутих предків", твір українського письменника, український сюжет, краєвид, представлено як російський, навіть не як совєтський. Як писали про Архипенка? — Американець, народжений в Росії. Чи не можна представити Катерину Білокур між світовими імпресіоністами? На думку Н. Білоцерківець, завданням діяспори є пропаґувати серед американської мистецької еліти українське мистецтво. Не треба відштовхувати молодих людей — українців, які не говорять українською мовою. Треба влаштовувати зустрічі, конференції у двох мовах, де могли б читати свої вірші, які віддеркалюють стан, в якому тепер находиться Україна. Радість з проголошення незалежности проминула, а тепер прийшло якесь розчарування, песимізм.

Поетеса читає свої вірші, в яких відчувається сум і розгубленість.

З черги Оля Кириченко-Шуган і Вірляна Ткач прочитали двома мовами поему „Травень". Їхнє справді мистецьке читання викликало у публіки захоплення.

Після виступів відкрито дискусію, яка розвинулася в дуже цікавий діялог. Ще довго присутні старалися поговорити з гостею на порушені нею теми. Звернено увагу на сказане поетесою, що „мова — це не єдина ознака українства". Пояснювано, чому українська мова була і є така важливою поза межами України. Ми старалися її передати її нашим дітям і внукам, що нам в більшості вдалося. Бо як би не було, наші гості з України не мали б тут до кого приїхати, бо не було б ні громадських, ні наукових товариств. Тому, не відштовхуючи тих, що не говорять українською мовою, стараємося за всяку ціну її зберегти.

Христя Навроцька

Наш частий...

(Закінчення зі стор. 1)

— Так, Фонд Сороса "Відродження" двічі допоміг фестивалеві саме в момент його становлення, коли така допомога була особливо потрібною. Згадана Вами розмова із Дж. Соросом переконала мене, що така допомога може бути постійною. А це вже може зробити доступними набагато більше можливостей. У всякому разі, з'явилося більше шансів переконати тих, хто не розуміє достатньо, що саме "Київ-Музик-Фест" одним із перших почав утверджувати і далі утверджує ідеї відкритого суспільства, демократії, свободи.

Серед важливих подій Карабиць називає ще одну:

— Приємною місією було для мене привітання нюйоркського хору "Думка" з його 45-літтям. Свої грамоти й щирі слова передали хорові Міністерство Культури України, Всеукраїнська Музична Спілка, Національна хорова капеля "Думка", Міжнародний музичний фестиваль "Київ-Музик-Фест". На мою думку, це є досить вагомою підтримкою хору і визнанням його заслуг перед вітчизняною музичною культурою.

Появився другий том збірника „Культура українських Карпат"

Доброю традицією стало відбувати на Закарпатті міжнародні наукові конференції з карпатознавства. Цю ініціятиву розпочато в серпні 1991 року. Спонзорами конференції були університети в Ужгороді і Кошицях, наукові установи — НТШ, Міжнародна Асоціяція Україністів та інші громадсько-освітні об'єднання. Активну участь брала закарпатська діяспора.

Вислідом цієї конференції був опублікований в 1993 році товстий збірник (615 стор.) з 69 доповідями під заголовком „Українські Карпати". Тоді ж, на початку вересня 1993 року, відбулася в Ужгороді друга міжнародна наукова конференція на тему „Культура українських Карпат, традиції і сучасність".

Саме появився з друку черговий том матеріялів цієї конференції (доповіді 78 доповідачів, 655 стор.). Серед авторів — сім із західної діяспори. Цей збірник зредаґувала колегія на чолі з проф. П.Чучкою (Ужгород), а членами її були О.Мишанич, В.Маркусь, В.Поп, М Сюсько і В.Худанич.

Доповіді другого тому друкуються, крім трьох на пленарному засіданні, за лекціями: 1/історії, економіки і політики, 2/матеріяльної і духової культури, 3/літератури і фолкльору та 4/мови. Закінчує том ухвала учасників конференції, яка має науково-політичний характер.

Серед сімох десятків наукових доповідей є ориґінальні дослідження, які вносять істотний вклад у карпатознавство; є і кільканадцять доповідей, що популярно викладають назагал вже відомі факти. Насвітлення й інтерпритація змісту історичного і культурного розвитку подані з загальноукраїнських позицій єдности карпато-українського етносу з Україною.

Серед тем і доповідей гідні відзначення окремі причинки та їх автори. Всі вони вносять чимало нового, досі мало дослідженого матеріялу, в історію та культуру Українських Карпат, а зокрема Закарпаття. Варта згадати, що шість доповідей стосується закарпатського бачвансько-руського поселення на території сьогоднішньої Войводини, з яких три надруковані літературною мовою цього цікавого субетносу.

В Ужгороді редаґується матеріяли третьої конференції (березень 1994 року) до проблеми 55-ліття подій в Карпатській Україні та присвяченої життю і діяльності президента Карпатської України, о.Августина Волошина (у 125-річчя його народження).

КоЗІ

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА СМИК член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ" в Джансон Ситі, Н.Й. померла 5-го серпня 1994 року на 90-му році життя. Нар. 8-го листопада 1903 року в Польщі. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку синів — Волтера і Теодора та дочку Еліс С. Масляк. Похорон відбувся 8-го серпня 1994 року на укр. цвинтарі св. Івана в Джансон Ситі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Бараник, секр.

РАССЕЛ КОЛІВ член УНС Відд. 237-го Т-ва Святого Духа в Честері, Па. помер 29-го липня 1994 на 71-му році життя. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Доріс і трьох синів Рассела мол., Карла і Стефана. Похорон відбувся 3-го серпня 1994 року на цвинтарі Ловн Крофт в Линвуд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Бетті Паньків, секр.

ІВАН ЛОПУХ член УНС Відд. 2-го Т-ва свв. Петра і Павла в Мт. Кармел, Па. помер 23-го жовтня 1994 року на 70-му році життя. Нар. 24-го вересня 1924 року в Маріон Гайтс, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Джін Енн, дочок Шарон Міллер, Дану ЛаКрессе, Марселлю Ґловацку, Джолен Сешічітано. Похорон відбувся 26-го жовтня 1994 року на цвинтарі Мт. Кармел в Мат. Кармел Тавншип, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Моніка Писарчик, секр.

ГРИГОРІЙ БУРА член УНС Відд. 70-го Т-ва Український Проґресивний Клюб в Джерзі Ситі, Н.Дж. помер 22-го серпня 1994 року на 92-му році життя. Нар. 11-го травня 1902 року в Україні. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Марію, дітей, внуків і правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Рот, секр.